

[illegible]

الضعف في البيت						جمع الأعداد البسائط						
٢	٥	٥	٦	٧		٥	٣	١	٢	٤	٦	٨
٣	٥	٥	٢	٣		٣	٣	١	٥	٦	٨	٩
٥						٥	٢	٩	٥	٦		
							٦	٥	١			

واخذ ميزان المجتمع فان خالف ميزان الحاصل العمل خطاء الفصل الثاني في
 في التصفية بل من البيا ونضع نصف كل ميزان كان هو ما والصحيح من ميزان كان
 فلو حافظا للمكسر خمسة لرب هذا على نصف ما في الميزان ان كانا معا بعد التوصل كان
 او صفرا في المكسر بخلاف انهم المزابي مع كل نصف من النصف هكذا واما ذلك
 من البين لاسما لهذا ولعل هذا الصورة

١	٢	٣
٤	٥	٦
٧	٨	٩

 والاشياء بنصف ميزان التصفية
 ميزان المجتمع فان خالف ميزان التصفية فالحاصل خطا الفصل الثالث في التصفية
 من البين فنضع كل صورة من خازنها ونضع ثباتا الخط العريض لم يبق شيء منصف او ان
 تعدد الخطا من بعد البيا احد من عشر ونقصت ودية البيا فان خالف خطا من

1	2	3	4
1	2	3	4
1	2	3	4

وهو عشرة في البنية العشرة فضع فيها ستة عشر اعمالاً الواحد عرفت تمام العمل هكذا
وللا ابتداء من اليسار هكذا

١	٢	٣	٤
٥	٦	٧	٨
٩	١٠	١١	١٢

انقص فالباقي ان خالفه غير ان الباقي فاعمل
خطاء الفصل الرابع هو محصيل عند بل حاله ضرب بالركبنة والواحد الاخر
ومررها بعد ان الواحد ثمانية في الضرب وثلاثة مائة ومثلها وثمانية مائة في مركبة

9	5	0	8
6	9	1	0
4	5	7	1
3	2		

الاول ما احاطه احاد و جبر فواجر اما الاول فلهذا الشكل منكهل
 واما الاخير ان فرد فيها جبر الاحاد الى جميعها فاضرب الاحاد
 في الاحاد واحفظ الحاصل ثم اجمع مراتب المضروبين
 والبط الختم من جنس مضروب الاخير في ضرب

۱ ۲
 ۳ ۴ ۵
 ۶ ۷ ۸ ۹
 ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴
 ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰
 ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷
 ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵
 ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴
 ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴
 ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵
 ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰
 ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

این شماره
 این شماره

وحدی علی غفر له

الثالث في الاربعين نبط الالف عشرا فان المرباع والثلث عشرية المائتين
 في ضرب الاربعين في خمسين نبط العشر الالف المائتين واما الثالث في الالف
 فاعمل المركب المقدر جمع الى الالف ضرب المائتين بعضها في بعض واجمع الحاصل
 والضرب فواحد الجيف نبط على استخراج مطالب ثم جرة فاعلة فيما بين الخمس و
 العشر نبط احد المضروبين عشرا ثم نقص من الحاصل مضروب في فضل
 العشر على مضرب الاخر مثا ثمانية في تسعة فخصنا من التسعين مضروب
 التسعة في الاثنين في اثنان وسبعون فاعلة اخرى في جمع المضروبين و
 ما فوق العشر عشرا ثم زيد على الحاصل مضروب فضل العشر على احدهما في فضل
 على الاخر مثا ثمانية في سبعة فاعلة الجنبين مضرب الاثنين في تسعة
 فاعلة في ضرب الالف فيما بين العشر والعشرين في جمع المضروبين و نبط الالف
 على العشر عشرا ثم نقص من الحاصل مضرب الالف في المرفد والعشر في الالف
 مع المركب مثا ثمانية في اربعة عشر فخصنا مائة واثم والعشرين مضرب الالف
 في اربعة فاعلة في ضرب الالف في العشر والعشرين بعضه البعض في اربعة فاحادها
 على مجموع الاخر و نبط المجمع عشرا ثم نضبطه مضروب الالف في الالف
 مثا ثمانية عشر في ثلثة عشر فاعلة المائتين والعشرين فاعلة كل واحد
 يضرب في خمسين او خمسين فاعلة نبط تسعة عشرا فمات والوفا وقد ذكر
 نضبط اخذت للجمع مثا ثمانية عشر في ثلثة عشر فاعلة المائتين والعشرين

في الالف عشرا فان المرباع والثلث عشرية المائتين
 في ضرب الاربعين في خمسين نبط العشر الالف المائتين واما الثالث في الالف
 فاعمل المركب المقدر جمع الى الالف ضرب المائتين بعضها في بعض واجمع الحاصل
 والضرب فواحد الجيف نبط على استخراج مطالب ثم جرة فاعلة فيما بين الخمس و
 العشر نبط احد المضروبين عشرا ثم نقص من الحاصل مضروب في فضل
 العشر على مضرب الاخر مثا ثمانية في تسعة فخصنا من التسعين مضروب
 التسعة في الاثنين في اثنان وسبعون فاعلة اخرى في جمع المضروبين و
 ما فوق العشر عشرا ثم زيد على الحاصل مضروب فضل العشر على احدهما في فضل
 على الاخر مثا ثمانية في سبعة فاعلة الجنبين مضرب الاثنين في تسعة
 فاعلة في ضرب الالف فيما بين العشر والعشرين في جمع المضروبين و نبط الالف
 على العشر عشرا ثم نقص من الحاصل مضرب الالف في المرفد والعشر في الالف
 مع المركب مثا ثمانية في اربعة عشر فخصنا مائة واثم والعشرين مضرب الالف
 في اربعة فاعلة في ضرب الالف في العشر والعشرين بعضه البعض في اربعة فاحادها
 على مجموع الاخر و نبط المجمع عشرا ثم نضبطه مضروب الالف في الالف
 مثا ثمانية عشر في ثلثة عشر فاعلة المائتين والعشرين فاعلة كل واحد
 يضرب في خمسين او خمسين فاعلة نبط تسعة عشرا فمات والوفا وقد ذكر
 نضبط اخذت للجمع مثا ثمانية عشر في ثلثة عشر فاعلة المائتين والعشرين

خمس مائة الجواب ثمانية وخمسون فاعلم في ضرب ما بين العشرة والعشرين في ما بين
العشرين والمائة من المركبات ضرب ما حاد اقلها مائة هذه تكرار العشرة ومائة الحاصل
على اكثرها ونسب المجمع عشرات يزيد عليه مضروب الاحاد مثلاً في عشرة عشر
سنة وعشرين زد ذلك اربعة على السنة والعشرين بسط الثلاثين عشرات وتمت
الحاصل ثلاث مائة واثنان عشر فاعلم لكل عدد ضرب في خمسة عشر وفي مائة
وخمسين اربعة الف خمسة افردي عليه نصفه وابسط الحاصل عشرات ومئات
الوفا وخذ للكسر نصف الحاصل للجمع مثلاً اربعة وعشرون في خمسة عشر
الجواب ثمان مائة وستون وخمسة عشر وفي ثمانية وخمسين الجواب ثمانية الاف سبعة
وخمسون فاعلم في ضرب ما بين العشرين والمائة بمائة وعشرين بعضه بعض
نزد احادها على الاحاد مضروب المجمع هذه تكرار العشرة ونسب الحاصل عشرات
ويزيد عليه مضروب الاحاد في الاحاد مثلاً ثلثة وعشرون في خمسة عشر
ضرب ثمانية والعشرين في اثنين بسط السنة والنجسين عشرات بمنسأ لعل
حاصل خمسة وخمسة وسبعون فاعلم فيها اختلاف عدة عشرات مما بين العشرين
والمائة ضرب عدة عشرات الاقل في مجموع الاكثر يزيد عليه مضروب الاحاد الاقل في
عدة عشرات الاكثر نسب المجمع عشرات ونصفه اليه مضروب الاحاد في الاحاد
مثلاً ثلثة وعشرون في اربعة وثلثين فاعلم ثمانية والستين لنعرف واضع
الى الستمائة مائة مائة عشر فاعلم لكل عدد بين مفاصل نصف مجموعهما مائة

حاصل النسبة هو الجذر الأصغر بالقرينين كان كثير اضعه خلال جدول
كالنفسو وطم مراتبه ينقضي مراتبه ثم اطلب كثير عد من الأعداد اضع مرتبه
نفسه فخصه بالحاصل عما يجاوز العلم الاخره وما مضى يساوي اضعه ما مضى اقل النسبه
منه فلا وجدته وضعه فوقها ونحتها بما مضى وضعه بالقول في الخانات ووضع
الحاصل تحت العدد المطلوب عدده بحيث لا يصادف الضرب منه ونقصه منها
بما مضى وما مضى يساوي وضعه الباقى ثم بعد الفاصل ثم زيد القوفه على الخانات
ونقل الجميع الى اليمين مرتبه ثم طلب اعظم عدد كذلك اضعه وضعه فوق العلم
الاخره ونحتها امكضه مرتبه مرتبه من الخانات ونقصنا الحاصل عما يجاوز
وما مضى اضعه اضعه اضعه ما مضى من القوفه على الخانات ونقل
ما مضى السطر الخانات الى اليمين مرتبه وان لم يوجد تضعه فوق العلم ونحتها اصل
طاهر وهكذا الى ان يتم العمل فوق الجدول هو الجذر فان لم يبق شيء تحت الخطوط
الفواصل العدد منطوق وان بقي فاقم وتلك النسبه كخرجها ما يحصل فاده
ما فوق العلم الاو ل مع واحد على الخانات مثلا لارد فاجد هذا العدد ١٢٨١٧٢
وعملنا بها فافاننا صاد هكذا ٥٨٨٨ وبقى تحت الخطوط الفواصل ما ينه فهو كسر
خرجها الحاصل من فاده ما فوق العلم الاو ل مع واحد على الخانات اضعه ٧١٧ و
الانتهان بضمير من ان الخارج به نفسه فزاده من ان الباقى ان كان على الحاصل
من ان الخاتم ان خالف من ان العدد على الباقى الثاني في حق الكو

2	1	0	1
1	0	1	0
0	1	0	1
1	1	1	1

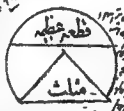
[illegible]

الشجر ضرب الامتين في الثلثة للنباتين الحاصل في نصف الاذنين في النواقي و
 الحاصل في الثلثة للنباتين والسنه داخل في الحاصل كفته واضربه في السبع الحاصل
 الحاصل في ربع الثمانيه والحاصل في ثلث الشجر النواقي والشجر داخل في الحاصل
 فهو الفان خمساً وعشرون كفته وهو المطلوب فكمه في المائتين فبضرب خارج
 مفرقاً ما كان منها داخل في مفرقاً وسقط واكتفى الاكثر ما كان مواضعاً فاستقل
 وضرباً على الوفوق كقولنا الخارج الباقية للنباتين ضرب بعضها في بعض الحاصل
 هو المطلوب في المثال لنقط الامتين في الثلث والاذنين والشجر داخل في الثلث
 والسنه نواقي الثمانيه بالنصف سلباً بضربها وهو داخل في الثلث وسقط
 والثمانيه نواقي الشجر بالنصف ضرباً في خمسة الثمانيه والحاصل في السبع والحاصل
 في الثلث فيخرج المطلوب اليه فبضرب الخارج الكوا الشجر في مائة ايام الشهر
 في عدد الشهور والحاصل في ايام الاسبوع وضرب خارج الكوا في مائة ايام
 اليك بعضها في بعض واسئل امير المؤمنين عليه الصلوة والسلام عن ذلك فقال نعم
 ايام اسبوعه في ايام سنك المقدل في الثلث في القيس والرض فما تجيب
 فبضرب السبع كوا في مائة ايام اسبوعه في العاين اذا كان مع الصحيح كذا في نصيب الصحيح
 في مخرج الكوا في مائة ايام اسبوعه في الكوا في الثلث في السبع ايام في مائة ايام
 والثلث ايام في مائة ايام اسبوعه في مائة ايام اسبوعه في مائة ايام اسبوعه
 فبضرب الكوا في مائة ايام اسبوعه في مائة ايام اسبوعه في مائة ايام اسبوعه

ونظرة اذ انا مع خمسة اسباع نصف سبع الفصل الرابع عشر الكسوف
فما ينزل صنعا كما ينزلها النمل والعل فيها ان ضرب بالمسوق المسوولة في الخارج
الشران كان مع كل منها كرونة الفخرج الموجود ان كان احدنا حفظ ذلك ثم ضم
خامس المسوولة حاصل المسوولة او نسيب في الخارج فمعه خمسة وربع على ثلثة
واحد ثلثة اذ انا مع واحد اسباع ونسب السبعين على السبعين اثنان كان ثلثه
نفسه ثلثه كما هو على اسباع في الاصل الفصل الخامس اسراج جلد
الكسوف ان كان مع الكسوف اربع الكسوف ان كان الكسوف اربع الفخرج منطفي
فمن جلد الكسوف جلد الفخرج او نسيب منه جلد سبعة وربع اثنان نصف جلد اربع
اثنان ثلثان ان لم يكن منطفي ضرب الكسوف الفخرج واخذت جلد الحاصل الفخرج
وفهم على الفخرج فمعه ثلثة ونصف ضرب سبعة فاشين واما جلد الحاصل
بالفريه هو ثلثة وثمانية اسباع وضم على اثنين الفخرج واحد سبعة اسباع الفصل
السادس في جلود الكسوف يخرج الفخرج اضرب جلد الكسوف الفخرج الحاصل
افضل القاصلة عكره فالخارج هو الكسوف الحاصل الفخرج الحاصل فلو قيل خمسة اسباع
فما جلد اربعين على جلد سبعة وربع خمسة اثنان خمسة اسباع ثم لو قيل كسوف اربعين
او افضل اسداس و سبعة اسداس الباب الثالث اسراج الحيتون لا بالادوية
المناسبة وهي المناسبة والاماها كنية بالثلاثة اذ انا مع اربعة حيتون مسطح الطرف
لسطح الوسطين فابر من يلية اذ انا مع احد الطرف فمعه مسطح الوسطين على طرف الحيتون

Exhibit 10

[illegible]

والمنحرف ضاعا من دمج الاضلاع ضرب نصف قطر في نصف مجموعها فالحاصل
 جواب قطر الواصل بين منحنى منطالين ما عدا ما قسم بمثلثات متشعبة وهو
 الكلا ونصفها طر فيكون ان الا ربع الفضل الثاني في مساحه القطوع لا لا باثر
 قطوع خطاط عظمها واضرب نصف قطرها في نصفها او في مربع نصفها ثم
 سبعة واضرب ربع القطر في احد عشر وافهم الحاصل على اربع عشر وان ضرب القطر
 في ثلثه وسبع حصل المحيط اوقسم المحيط على مربع القطر واما قطعا ما ضرب
 نصف القطر في نصف القوس واما قطعا ما فحصل مربع كبرها وكلاهما فطاعين يحصل
 مثلثا فقصم القطاع الاصفري في مساحه الصغرى واذ دعي الاظم ليحصل مثلثا
 الكبري واما الخلاله والفرق اضطررهما وانقص مثلث القطر الصغرى من الكبري واما
 الاصل في الشلعي فاعلمها فطاعين واما سطح الكره فاضرب قطرها في محيط عظمها
 او ربع قطرها في اربعه وانقص من الحاصل سبعة ونصف سبعة ومساحه سطح قطعها
 فيكون مثلثا في نصف قطرها في محيطها فاصلا بين قطبيها في محيطها عداها
 اما سطح الاضغى السندية القائمة فاضرب الواصل بين قاعدتها في الوارد فيهما في
 محيط القاعد واما سطح الخروط السند القائم فاضرب الواصل بين قاعدتيه في محيط
 في نصف محيطها واما ذلك من كل طوع في سطحها فاذكر الفضل الثاني في مثلث
 الاجسام اما الكره فاضرب نصف قطرها في ثلث سطحها او في مربع نصف القطر
 ونصف سبعة في الثاني كذلك اما قطعها فاضرب نصف قطر الكره في ثلث سطحها

Handwritten marginal notes in Arabic script, likely explaining or extending the geometric concepts discussed in the main text. The notes are written in a cursive style and cover the margins of the page.

واما في هذا الموضع فانه لا بد من ان يكون
 الموضع الذي هو المراد به في قوله تعالى
 والارض فاعلم ان الارض هي التي هي
 في قوله تعالى والارض فاعلم ان الارض هي التي هي

واما في هذا الموضع فانه لا بد من ان يكون
 الموضع الذي هو المراد به في قوله تعالى
 والارض فاعلم ان الارض هي التي هي

او اقمته وان شئت على ان يكون واسلكها في الخط واسمها الماء واسمها
 والصغير طريق اخر فضع على البئر الاول وضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 والمغرب فاعلم ان موضع البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 فاصالها الى ان تراه واسمها القنبر فضع في الماء في وجه الارض فاصالها
 المسامح في الارض واسمها فاعلم ان البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 ارتفاع الموضع انما هو الوصول الى مسطحة جها وكان في الارض متوقفا فضع
 شاخصا الطول فاعلم ان موضع البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 موضعك في الاصل واسمها فاعلم ان البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 موضعك في الاصل واسمها فاعلم ان البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 الارض فاعلم ان موضع البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 على ما بينا وبين موضعك في الاصل واسمها فاعلم ان البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 نسبة البئر في موضعك في الاصل واسمها فاعلم ان البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 الشمس في موضعك في الاصل واسمها فاعلم ان البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 الموضع من القنبر فضع في موضعك في الاصل واسمها فاعلم ان البئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها
 والبئر الثاني هو في البئر الاولى فضع عصا في الاسطرلاب على خطها

واما في هذا الموضع فانه لا بد من ان يكون
 الموضع الذي هو المراد به في قوله تعالى
 والارض فاعلم ان الارض هي التي هي

واما في هذا الموضع فانه لا بد من ان يكون
 الموضع الذي هو المراد به في قوله تعالى
 والارض فاعلم ان الارض هي التي هي

واما في هذا الموضع فانه لا بد من ان يكون
 الموضع الذي هو المراد به في قوله تعالى
 والارض فاعلم ان الارض هي التي هي

[A large page from a manuscript featuring dense handwritten Persian or Arabic script arranged in multiple columns.]

ختمه والثاني سباعي فالخامس كعب كعب الكعب بعاء وهو في الثانية عشر
 طوبى بالخامس خضري الفصل في طرف في الفضل في مال المالك في مال الكعب الخامس
 الجند ووجه كعب كعب الكعب في مال الكعب الخامس في المال وان لم يكن فملاك في مال
 خضري الواحد فمضيد في الفهم الجند في مال الاعمال وكونه في كعب الكعب في مال كانت
 الجند في مال انتهت اليها افكار في مال مضيد في مال كان بناء في مال على الصدود
 في مال في مال وكان هذا الحد وكونه في مال مضيد في مال كانت في مال

[illegible][illegible]

بهي المستثنى من زيادة المستثنى أيضا فضرر بالزيادة مثله والناقص في مثله زائد
والخاصين ناقص فضرر بالأجسام بعضها في بعض واستثنى الناقص من الزائد فضرر
عشر أعداد وثلاثة عشر أعداد الأشياء ثمانية الأعداد مضر وخمسة أعداد الأشياء

في سبعة اعداد الاشياء خمسة وثلاثون على اوفال الاثني عشر شيئا ومضربا
 بعد اموال وسنة اعداد الاشياء في ثلثة اشياء الاختصار اعداد اثني عشر شيئا و
 ثمانية وعشرون شيئا الاثني عشرين مالا وثلثين على اثنى عشر شيئا اذ
 ضربت المصنوع عليه مائة المصنوع فمضربا على جنس المصنوع على جنس المصنوع
 عليه وعلى الخارج مضربا وضع في مائة المصنوعين الفصل الثاني في المثال
 السال الجبر كبر استخرج المجهول بالبحر والغبارة يحتاج الى نظرية في ثلثة اشياء
 وامعان فكر في ما اعطاه السائل ومعرفة خرج ما يؤيد المطلوب بالوسائل فغير
 المجهول شيئا ويعمل فاضطر السائل الى ذلك المجهول لينتهي الى المعادلة والاطراف
 ذوا الاستثناء بكمال بلاد مثالي على الاخر وهو البحر والجناس المجازة المتشابهة
 في الطرفين تسقط منها اعمود الغبار اتم المعادلة اما بين جنس جنس في ثلثة مسائل
 بيني المفرقات وجنس جنس بين في ثلثة اخرى بيني المفرقات الاولى من المفرقات
 عدد بعد الاشياء فمضربا على عدد ما يخرج منه المجهول مثالي لها افرزها بالاحصاء
 ونصف الممر والممر مالا لا تسقط الا نصف الممر فخرج الممر شيئا فاعرف الممر الاصل
 شيئا فخرج الممر في ثلثة اشياء بعد شيئا وبعد البحر الف شيئا بعد شيئا
 وبعدها في ثلثة مائتان ولعمري معاتمة الثمانية اشياء بعد مالا الا فمضربا على
 الاشياء على عدد الا وعلى الخارج هو اثني عشر المجهول مثالي اولاد انه هو انكر اربع
 وكانت في ما يراى هذا الواحد شيئا والاخرين ينادون في الاخرين وهكذا في ما يراى هذا

في سبعة اعداد الاشياء خمسة وثلاثون على اوفال الاثني عشر شيئا ومضربا
 بعد اموال وسنة اعداد الاشياء في ثلثة اشياء الاختصار اعداد اثني عشر شيئا و
 ثمانية وعشرون شيئا الاثني عشرين مالا وثلثين على اثنى عشر شيئا اذ
 ضربت المصنوع عليه مائة المصنوع فمضربا على جنس المصنوع على جنس المصنوع
 عليه وعلى الخارج مضربا وضع في مائة المصنوعين الفصل الثاني في المثال
 السال الجبر كبر استخرج المجهول بالبحر والغبارة يحتاج الى نظرية في ثلثة اشياء
 وامعان فكر في ما اعطاه السائل ومعرفة خرج ما يؤيد المطلوب بالوسائل فغير
 المجهول شيئا ويعمل فاضطر السائل الى ذلك المجهول لينتهي الى المعادلة والاطراف
 ذوا الاستثناء بكمال بلاد مثالي على الاخر وهو البحر والجناس المجازة المتشابهة
 في الطرفين تسقط منها اعمود الغبار اتم المعادلة اما بين جنس جنس في ثلثة مسائل
 بيني المفرقات وجنس جنس بين في ثلثة اخرى بيني المفرقات الاولى من المفرقات
 عدد بعد الاشياء فمضربا على عدد ما يخرج منه المجهول مثالي لها افرزها بالاحصاء
 ونصف الممر والممر مالا لا تسقط الا نصف الممر فخرج الممر شيئا فاعرف الممر الاصل
 شيئا فخرج الممر في ثلثة اشياء بعد شيئا وبعد البحر الف شيئا بعد شيئا
 وبعدها في ثلثة مائتان ولعمري معاتمة الثمانية اشياء بعد مالا الا فمضربا على
 الاشياء على عدد الا وعلى الخارج هو اثني عشر المجهول مثالي اولاد انه هو انكر اربع
 وكانت في ما يراى هذا الواحد شيئا والاخرين ينادون في الاخرين وهكذا في ما يراى هذا

فلو انما اردت ضرب عدل في فخر في جميع ما يخرج من اعداد فخر على اعداد
 ضرب المجموع في مربع العدد فنصفه حاصل هو المطلوب مثالها اردنا مضروب
 الشكر في كل ضربنا الشكر في احدى وثمانين لا يتقيا هو المطلوب الثاني
 اذا اردت جمع الاعداد الواحدة الى التسعة فاجوب خمسة وعشرون الثالث
 الاضلاع دون الاضلاع ضرب نصف مجموع الاجزاء بل هو واحد مثالها الاثنان الى
 العشرة ضرب ثمانية الخمسة في السنة الى اربعة عشر مربع المربعان المتواليين
 واحد واحد على ضعف العدد
 الاخير ضرب ثلث المجموع في مجموع تلك الاعداد مثالها مربعان الواحدة الى السنة
 زنا على ضعفها واحد واحد تلك الاعداد في نفسه في مجموع تلك الاعداد وهو
 احدى عشرة وزنا احدى عشرة جواب الخاسر مع المكبات المتواليين مربع مجموع
 تلك الاعداد المتواليين الواحد مثالها مكبات الواحدة الى السنة ربعا الاحد
 العشر في ربعا واحد الادب هو جواب الشا من اذ اذن سطح جاك عدل في طرفين
 او اصبحت في مختلفين فاضربا احدهما في الاخر جذا والمجموع جواب مثالها سطح
 جاك والمجموع الضرب في جذا الماء جواب الشا اذ اردت في جذا عدل في جذا
 اخر فاقم احدى العددين في الاخر جذا والمجموع جواب مثالها جذا ماء في جذا خمسة
 عشر في جذا والاخر جواب الشا من اذ اذن سطح جاك عدل نام وهو المستوي
 ان مجموع الاعداد العشرة لجمع اعداد المتواليين من الواحد الى التسعة فاجوب ان
 كان لا جذا في الواحد ضرب في اخرها حاصل تلك مثالها جمعنا الواحد الاثنان

والاخر

فلو انما اردت ضرب عدل في فخر في جميع ما يخرج من اعداد فخر على اعداد
 ضرب المجموع في مربع العدد فنصفه حاصل هو المطلوب مثالها اردنا مضروب
 الشكر في كل ضربنا الشكر في احدى وثمانين لا يتقيا هو المطلوب الثاني
 اذا اردت جمع الاعداد الواحدة الى التسعة فاجوب خمسة وعشرون الثالث
 الاضلاع دون الاضلاع ضرب نصف مجموع الاجزاء بل هو واحد مثالها الاثنان الى
 العشرة ضرب ثمانية الخمسة في السنة الى اربعة عشر مربع المربعان المتواليين
 واحد واحد على ضعف العدد
 الاخير ضرب ثلث المجموع في مجموع تلك الاعداد مثالها مربعان الواحدة الى السنة
 زنا على ضعفها واحد واحد تلك الاعداد في نفسه في مجموع تلك الاعداد وهو
 احدى عشرة وزنا احدى عشرة جواب الخاسر مع المكبات المتواليين مربع مجموع
 تلك الاعداد المتواليين الواحد مثالها مكبات الواحدة الى السنة ربعا الاحد
 العشر في ربعا واحد الادب هو جواب الشا من اذ اذن سطح جاك عدل في طرفين
 او اصبحت في مختلفين فاضربا احدهما في الاخر جذا والمجموع جواب مثالها سطح
 جاك والمجموع الضرب في جذا الماء جواب الشا اذ اردت في جذا عدل في جذا
 اخر فاقم احدى العددين في الاخر جذا والمجموع جواب مثالها جذا ماء في جذا خمسة
 عشر في جذا والاخر جواب الشا من اذ اذن سطح جاك عدل نام وهو المستوي
 ان مجموع الاعداد العشرة لجمع اعداد المتواليين من الواحد الى التسعة فاجوب ان
 كان لا جذا في الواحد ضرب في اخرها حاصل تلك مثالها جمعنا الواحد الاثنان

Handwritten manuscript page from the 'Mushaf' (Qur'an), featuring dense Arabic script in Maghrebi style, likely from the 18th century. The text is written on aged parchment or paper, showing signs of wear and discoloration. The script is highly cursive and compact, typical of the period.

والاربعة وضربنا السبعة في الاربعة فالثمانية والعشرون هكذا قال القاسم رحمه الله
 جازي يكون نسبة الجذبة كسبة عدد معين الاخر فاعلم الاول على الثاني فجدد الخارج
 هو العدد مثالها جدد ونسبة الجذبة كسبة الالف عشر على الاربعة فاجواب السبعة
 الالف عشر على الاربعة نضعه لو قبل كسبة الالف عشر على الاربعة فاجواب السبعة
 الساع لان جدد واحد وثلاث العاشرة كل عدد ضرب في اخره فم عليه ضرب على الالف
 في الخارج حصل ستون مخرج ذلك العدد مثالها ضربنا مضروب الالف في الالف
 في الخارج مخرجها عليها حصل احدى مائتي الف وفي عشر الفاضل بين كل ربعين
 ستون مضروب جدد ثمانية فاضل الجذرين مثالها الفاضل بين ستة عشر وستة
 وثمانين عشرون وجذرها عشرة وفاضلها اثنا عشر فاجدد عشر كل عدد ضرب
 كل منهما على الاضرب احد الخارجين في الاخر فاحاصل واحد احدى مثالها الخارج
 فم الالف عشر على المائتين واحد نصفه بالفكر ثلثا من مخطيها واحد الباب
 العاشرة مخطيها في بطون مختلفه فخذ من الماثلين في السبع الخارج المطالب
 مسئلة عدد ضووف زيد عليه احد ضرب الحاصل في ثلثه وزيد عليه ثلثه
 وغربا المبلغ في اربعه وزيد عليه ثلثه بلغ خمسة وثمانين فاجدد علما ما يجب فان
 الاربعة وعشرين شيئا وثلثة عشر عدد واحد عشر وثمانين وبعد اسقاط
 المشرق والاشياء فعدنا اثنين وسبعين وهي الاولى من المخرجات خارج القسم ثلثة
 وهو المطلوب في الخ لاني من ههنا اثنين فخطا بالاربعة وعشرين فاضفتم خمسة فهاهنا

[illegible]

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

ستة مثليين بين الخطيئين خمسة والحاصل يزيد على الثلثة مثلها وخمسها الا ان الثلثة
 والرابع من كل عدد يسو ما في وخمسها وقس على ذلك مثال انظر النسبة بين الكسوف للمثاق
 وبين ما في من الخرج المشترك ويزيد على العدد اعطاء السائل بمقتضى تلك النسبة و
 هذا العمل الاجز من خواص هذا الرسالة مسكلة بذكرها لخصر اربع دنانير فبالا هذا العمل
 ان اطلبني مثله ما عمل على ما عرفت ثم لم يبق الا ان اطلبني ربع ما عمل على ما عرفت
 ثم لم يبق الا ان اطلبني ربع ما عمل على ما عرفت ثم لم يبق الا ان اطلبني ربع ما عمل على ما عرفت
 الثلثة فان هذا الاول منهما قد كان سبعة ودرهم وهو الثلث وان اخذ الثلثة فبالا ذلك
 مع ستة دراهم وربع ثمانية بعد ثمانية ودرهما بعد الثمانية فبالا ذلك ثمانية ودرهما
 فوق ثمانية ودرهما ثمانية مع الثلثة المذكورة فبالا ثمانية ودرهما ثمانية ودرهما
 فبالا ذلك الكسور كان مع الاول ثمانية ودرهما ثمانية ودرهما ثمانية ودرهما ثمانية
 سبالة ولا سطر اجمالا واما هنا طريق سهل ليس من الطرق المشهورة وهو ان ينفصل
 مسطح عنج الكسور على ابدان يفي ثمن المائة ثم ابدان الكسور على مائة احد هاتم النسخ
 بما مع الاخر في المثال ينفصل الى ثمانية عشر احدان اربع ثم ثمانية في كل واحد من الثلثة
 مسكلة لثلاثة اقلح بمائة احد هاتم اربع اقلح اقلح الاخر فبالا الاخر فبالا ثمانية
 فاصبته اقامه واحد مترجس كجانب ثمانية اقلح منه فكم في كل واحد من اقلح الاخر فبالا
 ولخص الجميع اضرب في كل ربع في كل واحد من الثلثة وافهم الحاصل على الحفظ فبالا
 من النوع المضرب فبالا اربعه منها وضم كما مر في الرابع ثمانية الساع

هذا العمل الاجز من خواص هذا الرسالة مسكلة بذكرها لخصر اربع دنانير فبالا هذا العمل
 ان اطلبني مثله ما عمل على ما عرفت ثم لم يبق الا ان اطلبني ربع ما عمل على ما عرفت
 ثم لم يبق الا ان اطلبني ربع ما عمل على ما عرفت ثم لم يبق الا ان اطلبني ربع ما عمل على ما عرفت
 الثلثة فان هذا الاول منهما قد كان سبعة ودرهم وهو الثلث وان اخذ الثلثة فبالا ذلك
 مع ستة دراهم وربع ثمانية بعد ثمانية ودرهما بعد الثمانية فبالا ذلك ثمانية ودرهما
 فوق ثمانية ودرهما ثمانية مع الثلثة المذكورة فبالا ثمانية ودرهما ثمانية ودرهما
 فبالا ذلك الكسور كان مع الاول ثمانية ودرهما ثمانية ودرهما ثمانية ودرهما ثمانية
 سبالة ولا سطر اجمالا واما هنا طريق سهل ليس من الطرق المشهورة وهو ان ينفصل
 مسطح عنج الكسور على ابدان يفي ثمن المائة ثم ابدان الكسور على مائة احد هاتم النسخ
 بما مع الاخر في المثال ينفصل الى ثمانية عشر احدان اربع ثم ثمانية في كل واحد من الثلثة
 مسكلة لثلاثة اقلح بمائة احد هاتم اربع اقلح اقلح الاخر فبالا الاخر فبالا ثمانية
 فاصبته اقامه واحد مترجس كجانب ثمانية اقلح منه فكم في كل واحد من اقلح الاخر فبالا
 ولخص الجميع اضرب في كل ربع في كل واحد من الثلثة وافهم الحاصل على الحفظ فبالا
 من النوع المضرب فبالا اربعه منها وضم كما مر في الرابع ثمانية الساع

الف

ووضع الاستخراج هذه المسئلة ونظائر ما كان آخره نطلب مع براهنها من كتابنا
الكبرى فنفذ الله تعالى لأتمام خاتمة مدونة الحكماء الراغبين في هذا القرن مسائل
صرفوا في حلها افتكادهم وجمعوها للاستخراج النظام ونوصلوا في كشف نصابها
بكل حيلة ونوصلوا في دفع حجابها بكل وسيلة فما استطاعوا إليها سبيلا ولا وجدوا
عليها مرشدا ودليلا فنفوا فيه على عدل الأعمال من عليهم الوفاء مستعجلة في هذا الأثر
ومدحكر علماء القرن بعضنا في مضافاتهم واوردوا شطر افتراء مؤلفاتهم مخفيا
لاشغال هذا الفن على المستعجلين الأبيات والفا ما لم ينبغى عدم العجز في الحسابات
وتحذير المحاسبين الزم الجواب عما يورد عليهم منها وحالا لا محابا للطلاب الو
فائدة على حلها والكشف عنها وأنا اوردت في هذا الرسالة سبع منها على سبيل
الأمثلة فإهداء المثارم والامتنان لأثارهم وهي هذه الاصل عشرة مضمون
اذا زبد على كل جذره وضربا للجمع في الجمع حصل عدد الفرق في الثانية مجز
وان زاد عليه عشرة كان الجمع جذرا ونقصنا ما منه كان للباقي جذرا والثالثة
اقل من جذره عشرة الا جذرا ما العمد ولعمري ان جذرا ما لزيد لا بقدر عدد مكعب
فمن بعضه ينسب مكعبين الخامسة عشرة مضمون بعضه اذا نقصنا كلا منها على بعضنا
الخامسة كان الجمع مساويا لا حد في العشرة السادسة ثلثه ربعا فثنا سبعة
بجوهها ما ربع السابعة مجزوا اذا زيد عليه جذره دوها نا ونقص من جذره و
دوها نا كان الجمع اوالثاني حذر هذا واعلم ايها الطالب الآخر الغيرة انساب

الطالب المتحضر في كودت للتحمد والرسالة الوجيزة بل الجواهر العزيرة من هذا
 علم ليس فوائده الحسابات لم يجمع الى الآن في رسالة ولا كتاب عرف قلوبها ولا تخرج
 من غيرها وامنعها من ليس بامثلها ولا ترقها الا الاخر يكره أن يحل يكون بسلامها ولا
 بندها الكيف الطبع من الطلاب لئلا يكون كالدون في اعناق الكلاب في كبر من
 مطالبها حرمها الصبي والكتمان حفظ بالاستناد عن كرام الله هذا الزمان و
 فاحفظ وجهك المبارك الله حفظ قلبك مثل رسالة السموات

بخلاف الحساب

اما باده را با شداد و مضطرب را در طب الباده کو بندهم و دریم در آنچه تعلق
بیطبیبان از جسم اکثر لهم بد باشد از اجسام مختلفه لطایع المزاج که جنوا
و الا بسط کو بندهم از منقسم شود بفلک و عنصری و فلک اطلاق باشد از چهره
است اینها را اجزای اشری عالم علوی گویند و عنصر و عناصر چهارگانها باشد که
از انش و هوا و آب و خاک است اینها را با آنچه در ضمن استقامه سفلو عالم
گویند مشاخوانند و مرکب منقسم شود مینا و غیر تمام مرکبات آن بود که حفظ صور خود
کنند و منقسمند از هر معدنی و نباتی و حیوانی و اجزای غیر تمام آن بود که از انبساط باشد
هیچیز منبسط و انشاد و حرکت فلک منقسم شود بر بسط و انشاد و انشاد آن بود که
مختلف بسط ایبند که هر قطره که در آن حرکت مختلک باشد که در مرکز آن فلک را از
منش و از بای منش هر اعداد که در کعبه است که از محیط افلاک از منقسم است
منش با طرح کند و مختلف بود که از انبساط باشد و از منقسم شود و مفرده و مرکبه
مفرده و انبند که از یک فلک شار شود و مرکبه آن بود که از یک فلک شار شود و مرکبه
مفرده بسط است هر مخالفه مرکبه است اما هر بسط و مفرده نیست هر مرکبه
مختلفه **فصل اول** در بین اجرام علوی ان شش باب است **باب اول** در بین
حد افلاک و کعبه ترسیان میان آنکه عالم جنسی که هر یک را کعبه ترسیان است
و افلاک را اندر که یک یک را نامانند و توهای بی از جنسی که سطح معر هر یک بر
سطح حد فلک است که در خوف و است از آن هر یک فلک افلاک است که محیط است

اما باده بر او باشد و در قطب الباده که بنشیند در نیم دریاچه تعلی
 بلیط جبارت در چشم اگر تمام باشد باشد از اجسام مختلفه الطباع المثلثه که خوا
 و الا بسط کونند و انقسم شود بصله و عنصری علی اطلاق باشد آنچه در
 است اینها را اجزاء بشری عالم حکوی گویند عنصری عناصری که با کانه باشد که
 از انشود هوا و آب خالص است بنهارا با آنچه در ضمن اینها است که سفوف عالم
 کون فضا خوانند و مرکب منقسم شود مینا و غیر تمام مرکب اینان بود که حفظ صورت خود
 کنند و هم معتدل و معدلتا و بنات و حیوانات غیر تمام انبوه که در پنج باری باشد
 همچو این منبسط و انشود و حرکت فلك منقسم شود بر بسط و انشود انبوه که بنشیند
 مختلفه بسط انبوه که هر قطره که با این حرکت منقسم باشد که مرکز فلك را از
 منشأ نور و ابی منشأ هر اعداد که در کیهان که از محیط افلاک باز منقسم است
 منشأ بر سطح کند و مختلفه انبوه که در پنج باری باشد و از منقسم شود و هر که
 مفروضه انبوه که از یک فلك منقسم شود و مرکب انبوه که از یک فلك منقسم شود و هر که
 مفروضه بسط است و مختلفه مرکب است اما هر بسط مفروضه نیست هر که
 مختلفه منشأ اول در بین اجرام علوی ان شش و ابی است و ابی ان منشأ
 حلال نظر ان یکی که بنشیند زبان بدانکه عالم جنه که هر یک که است که مرکز ان
 و افلاک ندارد که یک یک را مانده توهای بیار چنانکه سطح معفر هر یک که
 سطح حلال فلك است که در خوف و است ان فلك را فلك افلاک است که محیط است

درجه گویند و باز هر درجه را بنصبت قسم مساوی بخش کنند و هر یک را درجه گویند
و باز هر درجه را بنصبت قسم کنند و هر یک را ثانیه گویند و همچنین ثانیه را ثانیث
و ثالثه را نیز ابعده را بعد از که خلعت خدا قسم کنند و هر قوس که کمتر از نو درجه
باشد باقی او را ثانیه درجه نام آن قوس گویند و از دایره خطام مشهوره منظمه
خطای عظمه است از این معدله النهار نیز گویند و دو قطب و زاد و قطب عالم گویند که با
کردن جهت نشان الشمس است قطب شمالی گویند و دیگر را قطب جنوبی و هم منظمه
ظلال ثواب است منظمه البروج و ظلال البروج نیز گویند و لو غلطی کند تا بعد
النهار و در دو نقطه که اند و نقطه زاد و نقطه اعتدال گویند و سایر مدارها
خطای اربعه است از این عظیمه باشد که چهار قطب این دو منظمه کنند و انصرق
که از این دایره در میان این دو منظمه باشد و قطب ایشان از این ارباعه است که گویند
و دایره میل است از این عظیمه باشد که بخبر فی از ظلال البروج با هم مرکز گویند و خط
معدله النهار کند و قوسه از این دایره که میان جزو ظلال البروج و معدله النهار افتد
از جانب افریقا تا میل اول انبیر گویند و قوسه که از این دایره میان مرکز که گویند
معدله النهار افتد از جانب افریقا تا میل که گویند و دایره عرض است از این عظیمه باشد
که بخبر فی از ظلال البروج با هم مرکز گویند و خط ظلال البروج کند و قوسه فی از
این دایره که میان جزو ظلال البروج و معدله النهار افتد از جانب افریقا تا میل
ثانی ان جزو گویند و میان مرکز که گویند منظمه البروج افتد از عرض مرکز که گویند

درجه گویند و باز هر درجه را بنصبت قسم مساوی بخش کنند و هر یک را درجه گویند
و باز هر درجه را بنصبت قسم کنند و هر یک را ثانیه گویند و همچنین ثانیه را ثانیث
و ثالثه را نیز ابعده را بعد از که خلعت خدا قسم کنند و هر قوس که کمتر از نو درجه
باشد باقی او را ثانیه درجه نام آن قوس گویند و از دایره خطام مشهوره منظمه
خطای عظمه است از این معدله النهار نیز گویند و دو قطب و زاد و قطب عالم گویند که با
کردن جهت نشان الشمس است قطب شمالی گویند و دیگر را قطب جنوبی و هم منظمه
ظلال ثواب است منظمه البروج و ظلال البروج نیز گویند و لو غلطی کند تا بعد
النهار و در دو نقطه که اند و نقطه زاد و نقطه اعتدال گویند و سایر مدارها
خطای اربعه است از این عظیمه باشد که چهار قطب این دو منظمه کنند و انصرق
که از این دایره در میان این دو منظمه باشد و قطب ایشان از این ارباعه است که گویند
و دایره میل است از این عظیمه باشد که بخبر فی از ظلال البروج با هم مرکز گویند و خط
معدله النهار کند و قوسه از این دایره که میان جزو ظلال البروج و معدله النهار افتد
از جانب افریقا تا میل اول انبیر گویند و قوسه که از این دایره میان مرکز که گویند
معدله النهار افتد از جانب افریقا تا میل که گویند و دایره عرض است از این عظیمه باشد
که بخبر فی از ظلال البروج با هم مرکز گویند و خط ظلال البروج کند و قوسه فی از
این دایره که میان جزو ظلال البروج و معدله النهار افتد از جانب افریقا تا میل
ثانی ان جزو گویند و میان مرکز که گویند منظمه البروج افتد از عرض مرکز که گویند

خارج مرکز د بکر به خط خارج مرکز در محیط از جانب کج خط از جانب بصر
 در خط خارج مرکز بر خط مرکز و این دو کوزا و منیم کو بند منقسم می شود و هر یک
 و در خطی فلک خارج مرکز چنانچه سطح او تماس هر دو سطح خارج مرکز شود و
 خط و هشتان فلک کو اک حلقه به خط و هشتان و هشتان و هشتان و هشتان
 فلک من این به خط و هشتان فلک کو اک حلقه به خط و هشتان و هشتان و هشتان
 در خطی فلک خارج مرکز و چنانچه خط از خطی خارج مرکز که خط و هشتان و هشتان
 و هر خوانند هر یک از این دو که خطی که از مرکز می گذرد و در هر چنانچه سطح من
 و کو که به خط تماس شد و دیگر آنکه منظر خارج مرکز را این کو که در سطح
 منظر البروج است بلکه منظر البروج قطع کند و در خط منظر خارج مرکز
 که بر سطح منظر از افق فلک البروج اند که می آیند و خط بعد از این خواهد
 و فلک خارج مرکز در خط از جانب فلک عامل کو بند و هشتان فلک من چنانچه هشتان
 افلاک چنانکه از منظر خط و هشتان فلک من و چنانچه خط و هشتان فلک من
 او را با فلک کو بند و منظر این فلک در سطح منظر البروج است بلکه با فلک من
 او را با فلک من در سطح منظر این فلک من و چنانچه خط و هشتان فلک من
 دیگر بود منظر است سطح منظر این فلک من و چنانچه خط و هشتان فلک من
 و منظر این در سطح منظر البروج و از فلک من که هر کو بند و هشتان فلک من
 افلاک چنانکه از منظر خط و هشتان فلک من و چنانچه خط و هشتان فلک من

در خطی فلک خارج مرکز و چنانچه خط از خطی خارج مرکز که خط و هشتان و هشتان و هشتان
 و هر خوانند هر یک از این دو که خطی که از مرکز می گذرد و در هر چنانچه سطح من
 و کو که به خط تماس شد و دیگر آنکه منظر خارج مرکز را این کو که در سطح
 منظر البروج است بلکه منظر البروج قطع کند و در خط منظر خارج مرکز
 که بر سطح منظر از افق فلک البروج اند که می آیند و خط بعد از این خواهد
 و فلک خارج مرکز در خط از جانب فلک عامل کو بند و هشتان فلک من چنانچه هشتان
 افلاک چنانکه از منظر خط و هشتان فلک من و چنانچه خط و هشتان فلک من
 او را با فلک کو بند و منظر این فلک در سطح منظر البروج است بلکه با فلک من
 او را با فلک من در سطح منظر این فلک من و چنانچه خط و هشتان فلک من
 دیگر بود منظر است سطح منظر این فلک من و چنانچه خط و هشتان فلک من
 و منظر این در سطح منظر البروج و از فلک من که هر کو بند و هشتان فلک من
 افلاک چنانکه از منظر خط و هشتان فلک من و چنانچه خط و هشتان فلک من

[illegible]

و در این کتاب که در بیان حرکت و سیر
 اجرام سماوی است و در بیان این که
 چگونه از حرکت و سیر اجرام
 سماوی معلوم میشود که در
 این کتاب که در بیان حرکت و سیر
 اجرام سماوی است و در بیان این که
 چگونه از حرکت و سیر اجرام
 سماوی معلوم میشود که در

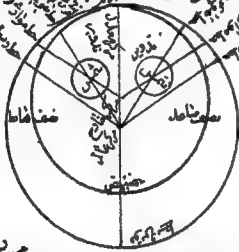
و در این کتاب که در بیان حرکت و سیر
 اجرام سماوی است و در بیان این که
 چگونه از حرکت و سیر اجرام
 سماوی معلوم میشود که در
 این کتاب که در بیان حرکت و سیر
 اجرام سماوی است و در بیان این که
 چگونه از حرکت و سیر اجرام
 سماوی معلوم میشود که در

حول مرکز عالم منشا بر نیست بلکه حول مرکز خودش منشا بر است و هر یک از اجزای
 و ذره و ذرات منشا بر نیست بلکه حول مرکز خودش که مرکز عالم است منشا بر
 و اینست و هم فلاخام و حرکت از منشا بر حول مرکز خودش است نه منشا بر حول مرکز عالم
 بلکه حول نقطه منشا بر است که از مرکز عالم در خارج است و بعد از آنکه از مرکز عالم
 دور است همان منشا بر خط ثابت بر این است که از منشا بر این منشا بر عالم
 دور است حرکت و نیز حول مرکز عالم منشا بر نیست بلکه حول مرکز خودش منشا بر است و خط
 چنانچه عالم است که مثل و حرکت از منشا بر است که مرکز خودش که مرکز عالم است و مرکز
 منشا بر حرکت و منشا بر است که مرکز خودش که مرکز عالم است و مرکز حرکت
 او نه که مرکز خودش منشا بر است نه که مرکز عالم و نه که مرکز منشا بر بلکه مرکز نقطه
 منشا بر است که در منصفه میان مرکز عالم و مرکز خودش است بعد از آنکه خط از مرکز
 مذکور منشا بر بعد از مرکز عالم است که مرکز دیگر از منشا بر است که این
 فواصل در منصفه است که حرکت حاصل کرد و منشا بر است که مرکز بعد از منشا بر
 که در چهارم عالم مذکور است حرکت و منشا بر است که مرکز خودش که مرکز
 عالم و چون بسیار از حرکت فوجی نیست که مرکز عالم مختلف بود اصل این منشا بر
 ضبط تفاوت ایشان و اشیاء و بعد از آن ثابت کرده اند و وسط در جرم خود
 بود از منظر مثل محسوب می‌باشد و از اصل و طرف خط وسطی بر نواله و در فرا و خط
 میان میان خط عادی اول و طرف خط وسطی بر نواله و از خط وسطی و در

این منشا بر است که مرکز خودش است و هر یک از اجزای و ذره و ذرات منشا بر نیست بلکه حول مرکز خودش که مرکز عالم است منشا بر و اینست و هم فلاخام و حرکت از منشا بر حول مرکز خودش است نه منشا بر حول مرکز عالم بلکه حول نقطه منشا بر است که از مرکز عالم در خارج است و بعد از آنکه از مرکز عالم دور است همان منشا بر خط ثابت بر این است که از منشا بر این منشا بر عالم دور است حرکت و نیز حول مرکز عالم منشا بر نیست بلکه حول مرکز خودش منشا بر است و خط چنانچه عالم است که مثل و حرکت از منشا بر است که مرکز خودش که مرکز عالم است و مرکز منشا بر حرکت و منشا بر است که مرکز خودش که مرکز عالم است و مرکز حرکت او نه که مرکز خودش منشا بر است نه که مرکز عالم و نه که مرکز منشا بر بلکه مرکز نقطه منشا بر است که در منصفه میان مرکز عالم و مرکز خودش است بعد از آنکه خط از مرکز مذکور منشا بر بعد از مرکز عالم است که مرکز دیگر از منشا بر است که این فواصل در منصفه است که حرکت حاصل کرد و منشا بر است که مرکز بعد از منشا بر که در چهارم عالم مذکور است حرکت و منشا بر است که مرکز خودش که مرکز عالم و چون بسیار از حرکت فوجی نیست که مرکز عالم مختلف بود اصل این منشا بر ضبط تفاوت ایشان و اشیاء و بعد از آن ثابت کرده اند و وسط در جرم خود بود از منظر مثل محسوب می‌باشد و از اصل و طرف خط وسطی بر نواله و در فرا و خط میان میان خط عادی اول و طرف خط وسطی بر نواله و از خط وسطی و در

این خط را که از مرکز عالم می کشند و بر هر یک از دو نقطه قابل منتهی شود و در
شش خط بود که از مرکز عالم بیرون آید بموازات خط یک از مرکز خارج مرکز که بر شش
گذرد و در منجر خط بود از مرکز عالم بیرون آید بموازات خط که از مرکز عالم
مرکز می کشند و هر یک که خط وسط بان حرکت انقبوس و وسط از قطع کند حرکت
سطح خوانند آن در شش منجره شواطط دارد بمقدار مجموع حرکت مثل حرکت خارج
مرکز است و در مقدار فصل حرکت حامل است بر توالی بر مجموع حرکت جوهره قابل
بر خلاف توالی و در عطاره بمقدار فصل مجموع حرکت مثل و حامل است بر توالی
بر حرکت مدبر بر توالی و اما انقباض شش را بر مدبر انقباض نبود و انقباض
بود از مثل میان طرف خط وسط و میان طرف خط تقویتی و اما از مرکز شش فصل
فاصل بود یعنی از اوج بحضیض و در بعد از از وسط تقویتی باید که در تقویم
حاصل شود و اما که در نصف
صاعد بود یعنی از حضیض و اوج
انقباض را باید بر وسط افزند تا
تقویم حاصل شود و از این شکل
تصور آنچه کنیم آسان شود و
منجره بر توالی این انقباض را حاجت
افزاید حرکت حامل ایشان نیز چون مرکز عالم متشابه است و قوی از مثل که

از مرکز عالم می کشند و بر هر یک از دو نقطه قابل منتهی شود و در
شش خط بود که از مرکز عالم بیرون آید بموازات خط یک از مرکز خارج مرکز که بر شش
گذرد و در منجر خط بود از مرکز عالم بیرون آید بموازات خط که از مرکز عالم
مرکز می کشند و هر یک که خط وسط بان حرکت انقبوس و وسط از قطع کند حرکت
سطح خوانند آن در شش منجره شواطط دارد بمقدار مجموع حرکت مثل حرکت خارج
مرکز است و در مقدار فصل حرکت حامل است بر توالی بر مجموع حرکت جوهره قابل
بر خلاف توالی و در عطاره بمقدار فصل مجموع حرکت مثل و حامل است بر توالی
بر حرکت مدبر بر توالی و اما انقباض شش را بر مدبر انقباض نبود و انقباض
بود از مثل میان طرف خط وسط و میان طرف خط تقویتی و اما از مرکز شش فصل
فاصل بود یعنی از اوج بحضیض و در بعد از از وسط تقویتی باید که در تقویم
حاصل شود و اما که در نصف
صاعد بود یعنی از حضیض و اوج
انقباض را باید بر وسط افزند تا
تقویم حاصل شود و از این شکل
تصور آنچه کنیم آسان شود و
منجره بر توالی این انقباض را حاجت
افزاید حرکت حامل ایشان نیز چون مرکز عالم متشابه است و قوی از مثل که

این خط را که از مرکز عالم می کشند و بر هر یک از دو نقطه قابل منتهی شود و در
شش خط بود که از مرکز عالم بیرون آید بموازات خط یک از مرکز خارج مرکز که بر شش
گذرد و در منجر خط بود از مرکز عالم بیرون آید بموازات خط که از مرکز عالم
مرکز می کشند و هر یک که خط وسط بان حرکت انقبوس و وسط از قطع کند حرکت
سطح خوانند آن در شش منجره شواطط دارد بمقدار مجموع حرکت مثل حرکت خارج
مرکز است و در مقدار فصل حرکت حامل است بر توالی بر مجموع حرکت جوهره قابل
بر خلاف توالی و در عطاره بمقدار فصل مجموع حرکت مثل و حامل است بر توالی
بر حرکت مدبر بر توالی و اما انقباض شش را بر مدبر انقباض نبود و انقباض
بود از مثل میان طرف خط وسط و میان طرف خط تقویتی و اما از مرکز شش فصل
فاصل بود یعنی از اوج بحضیض و در بعد از از وسط تقویتی باید که در تقویم
حاصل شود و اما که در نصف
صاعد بود یعنی از حضیض و اوج
انقباض را باید بر وسط افزند تا
تقویم حاصل شود و از این شکل
تصور آنچه کنیم آسان شود و
منجره بر توالی این انقباض را حاجت
افزاید حرکت حامل ایشان نیز چون مرکز عالم متشابه است و قوی از مثل که

باشد میان خط وسط و خط که از مرکز عالم میگذرد و از انرا بعد از انکه
کویند از این مرکز عالم بدور در نصف قطب باشد یعنی از ج به بعضی نقطه
از وسط نصف باشد و ما را این مرکز بدور در نصف قطب باشد یعنی از بعضی
دایره بدور وسط باشد و از ان مرکز بعد از انکه خط او در نصف قطب
میدان اختیار باشد کرد و در هر دو بعد از انکه خط او در نصف قطب
تساوی از قدر و منفرقه از ان بعد از انکه مرکز موجب از بدو باشد انکه
موقع خطی که از مرکز عالم میگذرد و یک کثرت و ما از ان خط مرکز بعد از انکه
بهر طرف حرکت وسط او معلوم میشود در منفرقه و بسبب انکه خطی که
ذکر یافت معلوم میشود و اگر هر خطی که مرکز یک باشد در استخراج نفوذ
بعد از انکه یک حاجت بودی چه هر خطی بعد از خط نفوذی میباشد اما انخط که
کویند یکبار در مرکز و در حال یک آنکه کوکب رنند و مرکز باشد و آنکه کوکب
در بعضی مرتبه باشد مراد بدو و بعضی مرتبه در وسط تقاطع خط مذکور باشد
با محیط اندر آنکه دو دایره آن مرکز عالم در دو مرتبه کویند آنکه در دو دایره
بعضی مرتبه و کوکب چون یک مرکز بود که میبکند از دو و بعضی مرتبه
میبکند از ان خط نفوذی با خط مرکز بعد از انکه خطی که در دو دایره
مرکز بعد از انکه بدو از مرکز عالم مختلف میشود با هم مرکز بدو از دو
خاموش کرده اند مقدار آن زاویه را محیطی که کوکب در هر دو از دو

باشد میان خط وسط و خط که از مرکز عالم میگذرد و از آنرا بعد از آنکه
کوینا را از آنیک مرکز عالم بدور در نصف خط باشد یعنی از جبهه جنوب و شمال
از وسط نصف تا باید کرد و ما از آنیک مرکز بدور در نصف خط باشد یعنی از جبهه
دو جبهه در وسط تا باید کرد و تا مرکز بعد از حاصل شود در خط اول و جنوب
مبدی را از آنیک مرکز عالم بدور در نصف خط باشد چنانکه حاصل از هر مرکز عالم
تساوی است از هر دو مرکز و از آن بعد از یک است که موجب آن بدور بود تا آنکه
موقع خطی که از مرکز عالم میگذرد و از آن خط مرکز بعد از کوینا در هر
یک طرف معرفت حرکت وسط او معلوم میشود و در مقیسه بوسیله نقدیه که سبق
ذکر یافت معلوم میشود و اگر هر خطی که مرکز کوینا گذشت در استخراج نفوذ
بعد از آن یک را جانی بودی هر هین خط باشد خط نفوذی و یا باشد اما این خط که
کوینا بگذرد مرکز در و حال یک آنکه کوینا در و مرکز باشد و آنکه کوینا
در نصف مرکز باشد مراد بدو و نصف مرکز در و خط تقاطع خط مذکور باشد
با خطی که از مرکز عالم بدور در و مرکز عالم بدور در و مرکز کوینا مرکز در و مرکز
نصف مرکز در و کوینا چون یک خط بدور مرکز میگذرد از و و نصف مرکز عالم
میگذرد از عالم خط نفوذی با خط مرکز بعد از او به خط میشود و این را به
فریب بعد مرکز بدور مرکز عالم مختلف میشود به جرم مرکز بدور و از جبهه
حاصل فریب کرده اند و مقدار آن زاویه را به جیب و مرکز کوینا در هر یک از دو

منجمله ز اورد بعد اوسط از حامل فرض کنند معنی اوسط از میان کین و در اینجا
زاویه کرد میان خط مذکور یعنی خط قطری و خط مرکز معدل تواضع شود و
که یک مرکز بود و دیگر و از این مرکز بر سطح کشند از اعداد اول و بعد از فرض
خوانند هر یک از اعداد نو که شد زاویه مذکوره بسبب فرض بعد از آن بود
از مرکز عالم بحسب جروی از این حامل سطح کشند و از اعداد ثانی که نبودن
بعد از اول و اعداد کنند بعد از معدل بطریق مذکور و هم سطح کشند
و این طریق مشهور تر است لکن ما در اینجا بعد از طریق اول را اختیار کردیم بنابر
آنکه در عمل ظاهر میشود و بیاید آنست که هرگاه حرکت کرد که قطر باشد
باشد البته قطر از اطراف آن کره همیشه عازم نقطه خواهد بود و چون حرکت
مرکز هر یک از اعداد بر منجر کرد مرکز معدل المسیر باشد استلزام قطر از اطراف
هر یک همیشه عازم مرکز معدل المسیر است چون حرکت مرکز بود مرکز
عالم باشد استلزامی که قطر از اطراف آن همیشه عازم مرکز عالم بود و از این
حساب معلوم کرده اند که عازان قطر و نسبت قطر است بعد از آن مرکز عالم در
جانب حبیب مثل بعد مرکز عالم آن مرکز عالم در جانب اوج و این نقطه نقطه
عازان گویند و طرف این قطر را که در منجر عازم مرکز معدل المسیر است و هم
قطر عازان آنکه از مرکز عالم دور تر است دوه و سبط گویند و آنکه نزدیک تر است
حبیب و سبط و از این قضیه لازم آید که چون مرکز دنیا در اوج باشد حبیب باشد

دعوت به حق
که در آن فطرت
و از نسل البریه
و فطرت و فطرت

گویم بعد مرکز خارج مرکز شش از مرکز عالم با جراتیکه نصف قطر خارج مرکز شش
 شصت جده باشد و درجه و یکدقیقه و بیست ثانیه است بعد مرکز حامل من
 از مرکز عالم با جراتیکه نصف قطر مایل شصت جده باشد و درجه و بیست
 دقیقه است بمیان جراتیکه نصف قطر مذکور هر پنج درجه و دوازده دقیقه است
 بعد مرکز حامل از مرکز عالم مرکز دایره و بیست دقیقه است مشرق
 و درجه و چهل و هفت دقیقه است مغرب و اثنی عشر درجه و چهل دقیقه است
 زهره و انبیا و در دو دقیقه است اما عطار و بعد مرکز حامل و از مرکز عالم بر دیگر
 نیست شمس است که بعد مرکز حامل عطار از مرکز مذکور سه درجه است و همچنین بعد
 مرکز مذکور از مرکز معدل المسیر از مرکز عالم هر یک سه درجه اند لکن مایل مرکز حامل
 را که مرکز خود حرکت میدهد و مرکز که از انعداد مرکز حامل خوانند پس از
 می آید که مرکز حامل در دوره یکبار بر مرکز معدل المسیر منطبق شود و در این حال
 بعد از از مرکز عالم سه درجه شود و یکبار منطاط و در این حال بعد از از مرکز
 عالم مذکور شود و در سایر احوال بیانه درجه و سه درجه باشد و جمع اینها که در بنا
 کردیم با جراتیکه نصف قطر حامل را با جراتیکه شصت جده باشد و بمیان جراتیکه
 قطر مذکور مرکز دایره و اثنی عشر درجه و یکدقیقه است مشرق را از دوازده و دو
 چهل و هفت دقیقه است زهره و چهل و سه درجه و در دو دقیقه است مغرب و اثنی
 عشر درجه و چهل و سه دقیقه است عطار و دایره و بیست و دو درجه و بیست دقیقه است

بنا بر این که در جدول مذکور
 مرکز دایره و اثنی عشر درجه و یکدقیقه و بیست ثانیه است
 بعد مرکز حامل از مرکز عالم با جراتیکه نصف قطر مایل شصت جده باشد
 و درجه و بیست دقیقه است بمیان جراتیکه نصف قطر مذکور هر پنج درجه و دوازده دقیقه است
 بعد مرکز حامل از مرکز عالم مرکز دایره و بیست دقیقه است مشرق و درجه و چهل و هفت دقیقه است
 مغرب و اثنی عشر درجه و چهل دقیقه است زهره و انبیا و در دو دقیقه است اما عطار و بعد مرکز حامل
 و از مرکز عالم بر دیگر نیست شمس است که بعد مرکز حامل عطار از مرکز مذکور سه درجه است
 و همچنین بعد مرکز مذکور از مرکز معدل المسیر از مرکز عالم هر یک سه درجه اند لکن مایل مرکز حامل
 را که مرکز خود حرکت میدهد و مرکز که از انعداد مرکز حامل خوانند پس از می آید که مرکز حامل
 در دوره یکبار بر مرکز معدل المسیر منطبق شود و در این حال بعد از از مرکز عالم سه درجه شود
 و یکبار منطاط و در این حال بعد از از مرکز عالم مذکور شود و در سایر احوال بیانه درجه و سه درجه
 باشد و جمع اینها که در بنا کردیم با جراتیکه نصف قطر حامل را با جراتیکه شصت جده باشد و بمیان
 جراتیکه قطر مذکور مرکز دایره و اثنی عشر درجه و یکدقیقه است مشرق را از دوازده و دو چهل و هفت
 دقیقه است زهره و چهل و سه درجه و در دو دقیقه است مغرب و اثنی عشر درجه و چهل و سه دقیقه است
 عطار و دایره و بیست و دو درجه و بیست دقیقه است

بجانب جنوبی بر میل منرا بد میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر
 بنرسد بجانب غایت میل باشد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که طاق
 مایل از منطق میشود بر منطق البروج و مرکز دایره بخور هر یک برسد بعد
 از آن حالت وقوع در مسکنه و از آنچه قسم لازم می آید که مرکز دایره هر همیشه شمال
 باشد از فلک البروج و مرکز دایره عمود همیشه جنوبی بود و مرکز این دایره
 نیست و از آنکه مناطق مایل و حامل و تدویر او در یک سطح اند و میجوهر از هر چند دیگر
 و اینها است که خطها بدو و حقیقت آنها در سطح مایل نیست اما در علوی
 مکرر می که مرکز تدویر در یک اور و حفظه واسطه باشد و چون مرکز تدویر
 از واسطه گذرد و به جنوب میل کند از سطح مایل و حقیقت میل شمال کند از
 سطح مایل و این میل منرا بد میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر
 بنرسد بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بر مینرسد و
 در اینجا طریقی بر باز در سطح مایل در این چون مرکز دایره از ذنب گذرد و
 و به میل کند شمال و حقیقت جنوب هم چنین منرا بد میشود تا انگاه که مرکز
 تدویر از بمقتضای این القدر بنرسد بعد از آن مناصر شود تا انگاه که مرکز
 تدویر از بر اسر و سطح مایل در واسطه مایل در آمد و بعد از آن حال از آن
 عوی می کند و از آنچه قسم لازم می آید که در هر همیشه از مایل در جانب منطق
 البروج باشد حقیقت بر خلاف انجا است اما در مغلیس مکرر می که مرکز تدویر

در این صورت که مرکز دایره بر مینرسد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر بنرسد
 در این صورت که مرکز دایره بر مینرسد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر بنرسد
 در این صورت که مرکز دایره بر مینرسد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر بنرسد

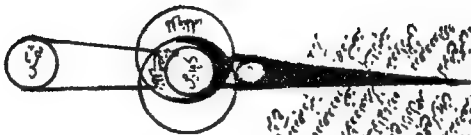
در این صورت که مرکز دایره بر مینرسد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر بنرسد
 در این صورت که مرکز دایره بر مینرسد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر بنرسد
 در این صورت که مرکز دایره بر مینرسد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر بنرسد

در این صورت که مرکز دایره بر مینرسد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر بنرسد
 در این صورت که مرکز دایره بر مینرسد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر بنرسد
 در این صورت که مرکز دایره بر مینرسد و بعد از آن میل مناصر میشود تا انگاه که مرکز دایره بمقتضای این القدر بنرسد

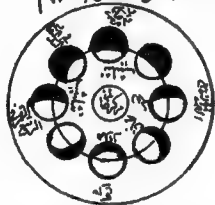
یعنی طاق این دایره در میان در دو منطق البروج حکم میشود و در جانب منطق
 بالکدام با محور منطق

[illegible][illegible]

الحمد لله الذي جعل
العلم نوراً يضيء
القلوب ويهدي
الطريق

گویند چون از مقابل کد که از نصف می باشد تا بان شود تا بر مقدار مسرت
انصف خط که می شود تا باز با جماع رسد از نصف هیچ نمی باشد نصف عظم تمام ماه
ما شود و بخلاف بعد از آن جائه اولی و گویند در این صورت خط و این خطیم اسان

شود اگر جماع در حوالی یک از حد
واس و در شمس شود و در این صورت
خابل شود و در آفتاب باشد این
خاک از کوفت اما کرمه گویند
گاه بنای پوشد چنانچه آفتاب

هیچ نمایانتر کوفت گویند گاه نادر پوشد اما کرمه گویند بر کرمه
روی آفتاب تا بد از نگاه باشد اول کرمه که از جانب غرب آفتاب باشد و از هر طرف
اینجا بخلاف باشد اگر استقبال در حوالی یک از این حد واقع شود در هر طرف
ماه و آفتاب خابل شود و مانع بد از وصول صواف آفتاب چون خط خور نمایانتر خال
حوضه و کرمه گویند این گاه نیز کرمه باشد که در هر طرف و خط و خط و خط
جانب شرق باشد و هر کس کوفت بناید آنکه آفتاب همیشه متوسط باشد میان
اوج و مرکز زمین و این است که اوج مرکز زمین در هر گاه که مرکز زمین در نقطه
از خط البروج مثل اول حمل جمع شوند مرکز زمین بر یک حامل مرئی باشد و در این
چهار مورد همیشه در دو نقطه بنوای حرکت کند و مایل و جزو هر یک را بخلاف

[illegible]

و اما اگر سطح او محیط است عمارت کمتر از یک ربع است از سطح او و از ربع
 ربع مستکون خوانند چون مرکز زمین مرکز عالم است پس سطح او بر ممدل
 آنها در وسط محیط و در میان بزرگ و عظیمه احداث کند و از خط استوا خوانند
 و چون ابرو دیگر فرض کنند که بدو قطب خط استوا کند و در میان این دو ابرو
 پنجاه ربع باشد و منقسم شود و ثلثا بود و چون طول هر ربع باشد نصف
 از ابرو عظیمه عرض شد ربع از ابرو عظیمه از این چهار ربع یک ربع ثلثا
 مستکون است اما او همو نیست بلکه پنجاه از آن در جانب شمال از قوسها مکرر نیست
 که چون از آن باشد که موضوع نیست که عرض از آن حاصل بود و در آن وقت که
 نیز مواضع عمارت که کوهها و دریاها و رودها و بیشها بسیار است در میان
 دریاها نیز جز ابرو عظیمه و غیره و به این است که فصل این کتاب ضالک و غلط
 معلوم شود که در جانب جنوب خط استوا اندک عمارت باشد اما از آن که از آن در حتما
 نمی آید و نگذارد از آن که نام مکرر نیست که هیچ جزو ادا آن تواند بود و مبدأ عمارت
 در طول و میزان از جانب مغرب که همانا بعد شهرها از آن مبدأ در جهه ثواب
 بروج باشد یعنی هندوستان از جانب مشرق که همانا بعد در جهه حرکت اول باشد
 و مبدأ عمارت از جانب مشرق موضوع است که از آن که در خوانند از جانب مغرب
 جزوهای است که در جهه موجود است اکنون در جانب مغرب از آن که در خوانند از آن
 ساحل دریا و مغرب در جهه است و میزان یعنی از آن که در خوانند از آن ساحل دریا و مغرب

و اما اگر سطح او محیط است عمارت کمتر از یک ربع است از سطح او و از ربع
 ربع مستکون خوانند چون مرکز زمین مرکز عالم است پس سطح او بر ممدل
 آنها در وسط محیط و در میان بزرگ و عظیمه احداث کند و از خط استوا خوانند
 و چون ابرو دیگر فرض کنند که بدو قطب خط استوا کند و در میان این دو ابرو
 پنجاه ربع باشد و منقسم شود و ثلثا بود و چون طول هر ربع باشد نصف
 از ابرو عظیمه عرض شد ربع از ابرو عظیمه از این چهار ربع یک ربع ثلثا
 مستکون است اما او همو نیست بلکه پنجاه از آن در جانب شمال از قوسها مکرر نیست
 که چون از آن باشد که موضوع نیست که عرض از آن حاصل بود و در آن وقت که
 نیز مواضع عمارت که کوهها و دریاها و رودها و بیشها بسیار است در میان
 دریاها نیز جز ابرو عظیمه و غیره و به این است که فصل این کتاب ضالک و غلط
 معلوم شود که در جانب جنوب خط استوا اندک عمارت باشد اما از آن که از آن در حتما
 نمی آید و نگذارد از آن که نام مکرر نیست که هیچ جزو ادا آن تواند بود و مبدأ عمارت
 در طول و میزان از جانب مغرب که همانا بعد شهرها از آن مبدأ در جهه ثواب
 بروج باشد یعنی هندوستان از جانب مشرق که همانا بعد در جهه حرکت اول باشد
 و مبدأ عمارت از جانب مشرق موضوع است که از آن که در خوانند از جانب مغرب
 جزوهای است که در جهه موجود است اکنون در جانب مغرب از آن که در خوانند از آن
 ساحل دریا و مغرب در جهه است و میزان یعنی از آن که در خوانند از آن ساحل دریا و مغرب

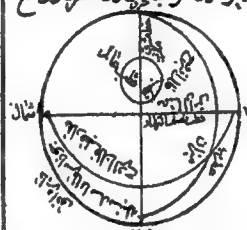
شود و غایت آنست که البروج از سمت راست در موضع سر خط از جانب شمال هم بقدر
میل که باشد تا اول میزان اول حمل و آنکه البروج همان جانب جنوبی است که در
خط شمالی خط البروج فوق الارض بود و خط جنوبی تحت الارض چون خط شمالی
یعنی آنست که ارتفاع رسد یا فراده باشد از خط نصف النهار و منطبق شود و اول جگر بر خط
النهار بود و در آن موضع غایت بود و منطبق البروج بوازمی است و در اینجا از ارتفاع خط
جنوبی بعد از آن جگانه است پس هر یک یک میل که باشد از این ارتفاع سیمه مشرق
از میل که مکرر و افتاب رسد و بار دیگر پس از آنکه ارتفاع کند و این روش محمول
افتاب بدو نقطه اعتدال بود و در آن روز بوقت نصف النهار ارتفاعی از اساطیر باشد
و در آن سال در یکیم ماه از جانب جنوب افتاد و در دیگر از جانب شمال و فصول
سال هستند باشد و تابستان و اوایل و تابستان و سید افتاب بدو نقطه اعتدال باشد
و در وشتا و ابتدای آن وقت سید افتاب بدو نقطه اعتدال باشد و در بهار ابتدا
آن وقت سید افتاب باشد و بوسط و اول و در وشتا ابتدا آن وقت سید افتاب
باشد و بوسط و در وشتا بعضی علماء گفته اند که اعتدال بقاع بر روزین خط استوا
و کوینا از همه آنجا بر احوال فصول گفته اند یعنی هر احوال و آب یکدیگر برتر یکدیگر
چه مواضع که بر خط استوا است تا آنکه سودان مغرب اساطیر بر جنوب مصر
بلاده و در وشتا و جنوب سرانند و بهر احوال فصول است و اهل این بلاد دنیا
هان مسجد موافق است و از اعتدال المشرق در خلق خلونیک و از افتاده است

فثابت را بنفوس غا الطول بود و دیگر به ابد الخفا بود و در منصف منصف منقلب
و دیگر بود و مدش بودن ثواب را بنفوس لیل الطول باشد و دو طرف نفوس
اول غاس اقش شود و غروب کند و دو طرف نفوس دوم غاس اقش شود و طلوع
کند و اما دو نفوس پایه اند که در منصف اول حمل بود معکوس طلوع کنند
نفوس پیش از اولش طلوع کند بر خلاف سهو و متعور و یکد که خط
ظاهر شمالی بود مستطالوع کند و معکوس غروب کند بعضی نفوس پیش از اول
غروب کند که خط ظاهر جنوب بود و نفوس که اول میزان بر منصف نبو بر عکس
مذکور طلوع و غروب کند و در این فاق منقلب هر زاد و ارتفاع بود بیک
اعلا و ان بعد مجموع میل که و تمام عرض بلد باشد و وجه خط جفا از سمت
داس و دیگر حاصل و ان بعد فضل عرض بلد باشد بنام میل که و در خط
ظاهر خط فلک البروج را زد و ارتفاع نبو یک اعلا و ان بعد مجموع تمام عرض
بلد بنام میل که باشد و بکر حاصل و ان بعد فضل عرض بلد بر میل که
باشد خط ظاهر فلک البروج با منقلب ظاهر از طرف سمت اس بر منقلب
بلد ارتفاع منبدا باشد همین خط خط با منقلب خط و یا یخه اسانه
صوطلوع و غروب معکوس افق عرض کنیم که عرض منقاد در شمالی باشد در
عرض و برج ابد الظهور باشند ان جزو او سرطان نبو و مذکور افتاد باشند
فا طول نبو و برج ابد الخفا و ان فوس مذکور مذکور افتاد باشند به لیل الطول

فنا ب رانفوس غا الطول بود و دیگر ب ایله الحظا بود و در منصف منصف منقلب
و دیگر بود و مدب بودن فنا ب رانفوس لیل الطول باشد و و طرف فوس
اول غاس افوشود و غروب کند و و طرف فوس دوم غاس افوشود و طلوع
نکند اما د فوس ثانی که در منصف اول حمل بود معکوس طلوع کند
و فوس بیش از اولش طلوع کند برخلاف مهور و مستغرق و یکد اگر قطب
ظاهر شمالی بود مستغرق طلوع کند و معکوس غروب کند یعنی فوس بیش از اول
غروب کند اگر قطب ظاهر جنوبی بود و فوس که اول میزان بر منصفش بود بر عکس
مذکور طلوع و غروب کند و در این ماف منقلب ظاهر زاد و ارتفاع بود یک
اعلا و ان خمد مجموع میل که و تمام عرض بلد باشد رجعه قطب خط از سمت
داس و دیگر ماسفل و ان فیک خصل عرض بلد باشد تمام میل که در خط قطب
ظاهر قطب فلک البروج را از ارتفاع بود یک اعلا و ان خمد مجموع تمام عرض
بلد تمام میل که باشد و دیگر ماسفل و ان خمد خصل عرض بلد بر میل که
باشد قطب ظاهر فلک البروج با منقلب ظاهر از طرف سمت اس بر منقلب ظاهر
بدا ارتفاع منبدا باشد هم چنین قطب خط با منقلب خط و یا یخه اسانه
صوطلوع و غروب معکوس افق فرض کنیم که عرض منبدا در شمالی باشد در
عرض و برج ایله الظهور باشند ان جزو او سرطان بود و ان مقدار باشد
خط اول بود و بر ایله الحظا و ان فوس مذکور بود و ان مقدار باشد و انکه هر لیل

خطه ایست که در وسط است که خطه
و جنوبی است و در مرکز است که خطه

و اول جوزا اما نقطه شمالی شود و عرض بکنند و وضع فلک البروج چنان بود
که نیمه ظاهر او را و اول جوزا اما اول قوس در جانب مغرب بود از خط شمالی از خط
جنوب خط ظاهر فلک البروج بر او بر مایل بود تا شد از خط مشرق و وضع

بر این شکل باشد بعد از آن
چون که کند او را و اول خط
شمالی از او بلند شود در جانب
مشرق یا بد اول قوس از نقطه
جنوبی از او فرو شود و در آنجا

مغرب یا بد قوس پیدا شود که با اول جوزا پس بر او از او فرو آمدن که در معکوس
آخر بروج پیش از درجه بیست و دوم و در بیست و دوم پیش از درجه بیست و هشتم تا
شود نور طلوع کند بعد از آن از اجرام عمل با این ترتیب هر طلوع کند هر چه از اجرام
اینکه بروج که طلوع کند مطلع او از خط شمالی شود و مطلع اعتدال نیز بکمر نشود
از مطلع هر چه که پیش از او طلوع کند باشد هر چه که طلوع کند نظر او از اجرام
مغرب میزان خوب که طلوع میجو از خط جنوبی در هر نیمه اعتدال نیز بد
نر شود از جانب هر چه که پیش از او و غرب که باشد تا تمام شود و حمل از درجه
که میان شمال و مشرق باشد بد این نامی مغرب میزان در هر یک که میان جنوب
و مغرب باشد نیز شود و چون نوبت طلوع با اول حمل رسد از نقطه مشرق

و مغرب را نصف و اینست که در آن از او
و اینست که در آن از او و اینست که در آن
و اینست که در آن از او و اینست که در آن

جمله ای که در کتب طالع کتب غیر و کتب معتبره از ابن ابی بکر در هر جهات بقا
از قاع افتاب باشد برسد طالع نفع افتاب بعد و میل کند باشد با شش
در میان طالع قوی بود از معدله النهار که طالع نفع از طالع البرج طالع کند
و انقبوس بر و از ربع السواء و طالع نیز کند مسافر بر و بود از معدله
که با قوی از ربع منظم بر و کند و در خط استوا میان و از بر میل که یک افق
بوی منقسم شوند بعضی از ربع و از بر میل بود از معدله طالع بود مرا بعضی از
از ربع که در میان باشد و از بر میل از خط استوا از طالع خط استوا
و طالع که در منقسم کنند و از قاع افتاب نفع شوند میان قوی و عظیم که باول
قوی از ربع کند که ما را اعم و از بر ابد الطول شود و در خط استوا هر یک عدد
بود خط از چهار خط و نقطه اعتدال و نقطه انقلاب از ربع از معدله طالع
کند و از بر قوی باشد از قاع افتاب از ربع قوی باشد از ربع از معدله طالع
نکند بلکه هر قوی که از ربع باشد از ربع از نصف که یک خط از احدی
اعتدال باشد طالعش کمتر از او باشد اگر یک خط از احدی انقلاب باشد
طالعش بیشتر از او باشد هر قوی که بیشتر از ربع باشد کمتر از نصف یا بیشتر از
ربع بود بعکس این باشد یعنی طالع آنکه یک خط از احدی انقلاب باشد از ربع
باشد طالع آنکه یک خط از احدی انقلاب باشد کمتر بود و منظمه البرج عین
ربع منقسم شود که نقطه ای چهار کانه بر او وسط اینها ربع باشد و ربع

و اینست که هر وقت که در هر یک از این اقسام باشد
 و اینست که هر وقت که در هر یک از این اقسام باشد
 و اینست که هر وقت که در هر یک از این اقسام باشد
 و اینست که هر وقت که در هر یک از این اقسام باشد

جنوبی که هر شش برابر افق شمالی بود و اینست که مطالع را از اعدادال در بیج که هند
 و مطالع خط استوا را بیضا باشد از اعداد بیضی که هند و مطالع جزوی از اعداد
 البروج فوجی بود از معادل همان و در مطالع خط استوا را بیضا باشد از اعداد بیضی که هند و مطالع جزوی از اعداد
 استوا را ابتدا از اول جلد که هند بنا برینکه در هر مطالع ظاهر شود با اعداد
 در بیان درجه مکرر که در درجه مطالع و در درجه غرب و در درجه مکرر که در درجه
 باشد از اعداد البروج که با کواکب نیم بنصف النهار که در درجه و چون کواکب بر معادل
 النقطین باشد با اعداد العرض و در درجه کواکب بعضی نماید درجه باشد از اعداد
 یک بنصف قطب دیگر باشد از اعداد البروج و فوس را بعضی نماید از اعداد المکرر که در درجه
 در درجه که در درجه بود که از منقلب ظاهر نماید منقلب خفی پیش از کواکب بنصف
 النهار مرسد از هر عرض کواکب بجانب قطب ظاهر شود و بعد از کواکب بنصف النهار
 اگر هر شش در جانب قطب خفی بود و اگر در درجه کواکب در نصف دیگر بود و بعد از این
 باشد بعد از کواکب بنصف النهار در درجه کواکب در جانب قطب ظاهر شود و بعد از این
 و پیش از کواکب بنصف النهار اگر هر شش در جانب دیگر بود و در درجه مطالع در درجه
 کونند از اعداد البروج که با کواکب نیم مطالع کنند و در درجه غرب و در درجه کونند که با کواکب
 بهم غروب کنند و حکم در درجه مطالع و غروب خط استوا بعضی حکم در درجه مکرر باشد
 به تفاوتی نماید و غایت که هر شش نماید از اعداد کل باشد کواکب شش در درجه

و اینست که هر وقت که در هر یک از این اقسام باشد
 و اینست که هر وقت که در هر یک از این اقسام باشد
 و اینست که هر وقت که در هر یک از این اقسام باشد
 و اینست که هر وقت که در هر یک از این اقسام باشد

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

کرمه چو
 کرمه چو که بهر
 کرمه چو که بهر
 کرمه چو که بهر
 کرمه چو که بهر
 کرمه چو که بهر
 کرمه چو که بهر
 کرمه چو که بهر

اول شب بیک روز بگذرد بیک روز اول روز و بیک روز اول روز
 اصطلاح مقدار شبان روز در هر روز بیک روز باشد که اختلاف شبان روز
 بسبب طالع و مغایرت چون شبان روز در حقیقه اطلاق کنند مثلا اصطلاح مقدار
 باشد و شبان روز وسط و مقدار یک روز و فلان اعظم است و شبان روز وسط
 که آن بجهاد و در دقیقه و شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 خامه خود قطع میکند غلاف است و در هر یک از شبان روز که شروع میشود
 و که بطوریکه که از شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 خود قطع میکند که از شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 انباشته است بطوریکه که از شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 اینگونه است که از شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 سبب مقدار شبان روز و حقیقه و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 روز حقیقه زاده از شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 الا بام کویند آن بیک روز و روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 شود عروس شود و روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 ماغ و بیا و روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز
 و چون روز معلوم شد بهر اصطلاحی شبان روز معلوم شود تا با اصطلاح چه
 اند و از آنها و شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز و شبان روز

و مقدار آن که از شبان روز
 مقدار آن که از شبان روز
 مقدار آن که از شبان روز
 مقدار آن که از شبان روز
 مقدار آن که از شبان روز
 مقدار آن که از شبان روز
 مقدار آن که از شبان روز
 مقدار آن که از شبان روز

[illegible]

وسطی و حقیقی را به بیست چهار رقم مستطوکند و انرا اساعان سوره مستطوکند
بسر کوبند اقسام وسطی را با اساعان وسطی اقسام جنونی را با اساعان جنونی کوبند
و نیز هر یک از بیست و چهار روز را به واسطه مستطوکند انرا اساعان سوره مستطوکند
نیز کوبند اول سال که در آن سال حادثه عظیم واقع شود چون ظهور و بقاء و
ظهور و بقاء و انرا با اساعان مستطوکند انرا مستطوکند و انرا مستطوکند
خواهند که بدان مبتدا شش و انرا با اساعان مستطوکند انرا مستطوکند
چیز دیگر باشد اجماع مشهور است که هر یک از بیست و چهار روز را به واسطه
انرا با اساعان مستطوکند انرا مستطوکند انرا مستطوکند
مصلحتی صلوات الله علیه وسلم از یک مبتدا شش که در آن سال
انرا با اساعان مستطوکند انرا مستطوکند انرا مستطوکند
و انرا با اساعان مستطوکند انرا مستطوکند انرا مستطوکند
بیست و چهار روز را به واسطه مستطوکند انرا مستطوکند
شهرت از یک مبتدا شش که در آن سال
و هم چنین یکجا به یک مبتدا شش که در آن سال
بارد و الخ را به واسطه مستطوکند انرا مستطوکند
و بیست و یکم و بیست و چهارم و بیست و ششم و بیست و هفتم
که باشد در انظر به هر یک از اینها و انرا مستطوکند

عندك فلان خطا كه مقرر لك مره باشد و بپك هفتا كه پنج هزار و صد و
 هشتاد و پنج است و بعد عندك مره كه مقرر لك هفتا باشد هزار و بار هزار و
 هشتاد و چهل و هشت هزار و هشتصد و هشتاد و پنج است و بعد عندك
 فلان شمركه مقرر لك پنج است هزار و بار هزار و بيست هفت هزار و نه
 صد و چهل و پنج است و بعد عندك پنج كه مقرر لك شش باشد چنان
 هزار و بار هزار و هشتصد و هشتاد و پنج است و بعد عندك شش كه مقرر
 لك خراسانيست سه هزار و بار هزار و نه صد و دويست هزار و دويست
 و پانزده و پنج است و بعد عندك خل كه مقرر لك ثوابك است يك هزار و بار هزار
 و پانصد و نه هزار و هشتاد و هشت و پنج است و بعد عندك ثوابك است يك
 فلان اعظم است و سه هزار و بار هزار و پانصد و بيست و چهار هزار و شصت و
 نه و پنج است و بعد عندك اعظم را بجز هذا كه ندانند هم چنين معلوكه اند
 خطر اقبال عند هزار و پانصد و هشت و پنج است و جرم است سجد و بيست
 شش هزار و دويست و خطر مقرر هفتاد و يك هزار و پنج است و جرم است سجد و جرم
 و دويست است خطر خل چهار هزار و چهار صد و پنج و پنج است و جرم است و ان
 صد و هشتاد و بار هزار است خطر شش و چهار هزار و پانصد و نود و شش هزار
 پنج است و جرم است و صد و هشتاد و شش هزار و دويست است خطر مره صد و شصت
 و پنج است و جرم است و اولك ختم زير است خطر پنج هزار و هشتصد و نود و پنج

فرخاست جرم او سر بر آید و میزبانست فطر عطار و صد نیزه فرخ است
جرم او یک بخش از دوازده هزار و هفتصد شصت و نه بخش میزبانست

اعظم ثواب مرصود و دین و دوزخ برابر

و نیز است صفت ثواب مرصود

بسیار است بر این میزبانست

والله اعلم بالصواب

بسم الله الرحمن الرحیم

حسن تو فیض

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

تاریخ ہندوستان

This diagram is a circular chart, likely a historical astronomical or astrological instrument. It features a series of concentric circles, with the outermost ring containing Arabic script labels. Radial lines divide the chart into segments. The central area contains a small circle with a face-like symbol. The labels around the perimeter include names of celestial bodies or zodiac signs, such as 'القمر' (Moon), 'الشمس' (Sun), 'المريخ' (Mars), 'الزهرة' (Venus), 'العطارد' (Mercury), 'الثور' (Taurus), 'الجوزاء' (Gemini), 'السرطان' (Cancer), 'الاسد' (Leo), 'العقرب' (Scorpio), 'القوس' (Sagittarius), 'الدلو' (Aquarius), 'الحوت' (Pisces), 'الميزان' (Libra), 'الثور' (Taurus), 'الجوزاء' (Gemini), 'السرطان' (Cancer), 'الاسد' (Leo), 'العقرب' (Scorpio), 'القوس' (Sagittarius), 'الدلو' (Aquarius), 'الحوت' (Pisces).

و من غلام حل است و بکتاب خود نشان دهنده که او از مردم بهین است
و از او که انما و از انبیا که بکتاب خود نشان دهنده که او از مردم بهین است
فرزانه صغر و بیخ و دیگر که از انبیا که بکتاب خود نشان دهنده که او از مردم بهین است
و از او که انما و از انبیا که بکتاب خود نشان دهنده که او از مردم بهین است
فرزانه صغر و بیخ و دیگر که از انبیا که بکتاب خود نشان دهنده که او از مردم بهین است

مستطیل خوانند زحل و مریخ را نحسین خوانند زحل را نحس که مریخ را نحس اصغر
 و مریخ را زهره را سعدین خوانند مریخ را سعدا که زهره را سعدا اصغر و زحل
 انبساطا که آن مختلف بود و باقی است از آن که بر ایمان باشند تا بنده خوانند و جمله
 بوظایق ششم بر و با لای و فلک هم بود که اندک از فلک لای و فلک لای و فلک لای و فلک لای
 فلک غیر مریخ که فلک اول خوانند و همه فلک را از انجا که مشرقین بجانب مغرب
 حرکت میکنند بمرکز شبانه و در و دیگر فلک را از مغرب مشرقین حرکت میکنند
 موازی با خط عرض و مریخ را با مرکز حرکت ایشان از مشرق بمغرب است مریخ را
 بمرکز خواص خود و مریخ را در بیان برج و لای او و مریخ را که در آن دور
 فلک هم که او که بر آن حرکت میکنند بعد از آن بخش کرده اند مریخ را از مریخ خوانند
 و مریخ را از مریخ بخش کرده اند و مریخ را از مریخ خوانند و بعد از هر دو ربع باشد

و مریخ را از مریخ
 مریخ را از مریخ
 بخش شده و مریخ
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند

و مریخ را از مریخ
 مریخ را از مریخ
 بخش شده و مریخ
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند

و مریخ را از مریخ
 مریخ را از مریخ
 بخش شده و مریخ
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند

و مریخ را از مریخ
 مریخ را از مریخ
 بخش شده و مریخ
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند
 و فلک را خوانند

و در هر دو سال و یک ماه و نیم دو ماه و نیم و اربع باشد و در هر دو سال و یک
 سال و دو بر و چون منیم و سبکو باشد به بیست هفت و تمام کند
 و در هر یک سال و هفت ماه و نیم و یک ماه و اربع باشد و در هر دو سال و یک
 سال و دو بر و چون منیم و سبکو باشد و شانه در دو تمام کند و در
 هر سال و شانه در دو بیست و دو روز اربع بود و اما کواکب ثابته در دو
 بیست و چهار هزار سال و بر و در هر سال و در هر فربشت و شش
 سال تمام میکند فصل هفتم در بیان جود هر عرض ماه و سابت سار کان

بکجه	عمر	نور	بکجه	بکجه	عمر
بکجه	بکجه	بکجه	بکجه	بکجه	بکجه
بکجه	بکجه	بکجه	بکجه	بکجه	بکجه
بکجه	بکجه	بکجه	بکجه	بکجه	بکجه
بکجه	بکجه	بکجه	بکجه	بکجه	بکجه

اوقات امدادی باشد که میان بر و چاه بگذرد و از او منطقه البروج خوانند که
 ماه امدادی باشد که از او اوقات در دو موضع در مقابل یکدیگر قاطع کنند
 و ایند قاطع را جود هر یک و هفتین خوانند پس بکنیم از امداد ماه در
 جانب شمال بود از امداد اوقات یکیم در جانب جنوب و آن هفتد را که چون ماه
 اذان یک روز شمال شود در او خوانند و از هفتد که چون ماه اذان یک روز جنوب

و در هر دو سال و یک ماه و نیم دو ماه و نیم و اربع باشد و در هر دو سال و یک
 سال و دو بر و چون منیم و سبکو باشد به بیست هفت و تمام کند
 و در هر یک سال و هفت ماه و نیم و یک ماه و اربع باشد و در هر دو سال و یک
 سال و دو بر و چون منیم و سبکو باشد و شانه در دو تمام کند و در
 هر سال و شانه در دو بیست و دو روز اربع بود و اما کواکب ثابته در دو
 بیست و چهار هزار سال و بر و در هر سال و در هر فربشت و شش
 سال تمام میکند فصل هفتم در بیان جود هر عرض ماه و سابت سار کان
 اوقات امدادی باشد که میان بر و چاه بگذرد و از او منطقه البروج خوانند که
 ماه امدادی باشد که از او اوقات در دو موضع در مقابل یکدیگر قاطع کنند
 و ایند قاطع را جود هر یک و هفتین خوانند پس بکنیم از امداد ماه در
 جانب شمال بود از امداد اوقات یکیم در جانب جنوب و آن هفتد را که چون ماه
 اذان یک روز شمال شود در او خوانند و از هفتد که چون ماه اذان یک روز جنوب

[illegible]

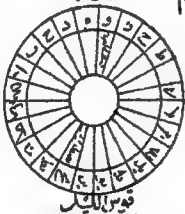
محمد ا خالت بیکر است که مرغان را تا بهابو اس و ذنب برهند و انرا در اصطلاح
فعل مع داس و زهر مع داس و مرغ مع داس و از عمل مع ذنب بر او نجیاس
گویند و انرا در اصطالات کل بعضه چنین نویسنده اس حسن حسن چنانکه

[illegible]

از این رو این روش در فضیلت دیگر روشهاست و در این روش

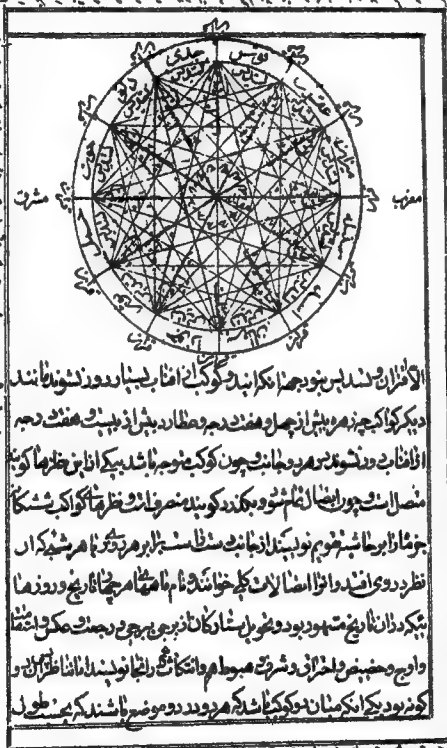
۱- در این کتاب که در این کتاب
 ۲- در این کتاب که در این کتاب
 ۳- در این کتاب که در این کتاب
 ۴- در این کتاب که در این کتاب
 ۵- در این کتاب که در این کتاب
 ۶- در این کتاب که در این کتاب
 ۷- در این کتاب که در این کتاب
 ۸- در این کتاب که در این کتاب
 ۹- در این کتاب که در این کتاب
 ۱۰- در این کتاب که در این کتاب

در هر ایام بیست چهار قسم است و فصلک تند و هر فصلی را ساعت خوانند هر ساعت
 از این بیست قسم است و هر فصلک سوره می نارد و هر فصل خوانند و دعویم بدان می نرود و
 در هر ایام از زمان بعد از این در جدول جدا گانه بنهند چون از این بیست چهار ساعت
 بعضی کنند اینچنانند ساعات دعا بیست باشد و روز از وقت بخوبی آغاز باشد و بعد از آن
 بخوبی آغاز باشد بر طایف از هر یک یک ساعت شب عکس باشد پس از آن بر وقت و نماز
 سال و کوفه از برین شب و وقت بخوبی آغاز باشد بر طایف از کوفه از برین و نماز و وقت
 و نماز بخوبی آغاز باشد و وقت بخوبی آغاز باشد بر طایف از کوفه از برین و نماز و وقت
 ساعات استخوانند چون هر روز و هر شیخ جدا گانه بد از وقت استخوانند و کوفه از
 و نماز و وقت خوانند و نماز از این بیست و کوفه از برین و نماز و وقت استخوانند و کوفه از
 و نماز از ارتفاع افتاد و بعد از او از سطح افق برین بگذرد و میان ظاهر و پوشید
 از آسمان جدا کند و افتاد بد جائت دعا بود و دعا پیش وقت نصف النهار بود و خوانند
 از ارتفاع هر نوع دعویم فصلک النهار
 جدا گانه بنهند
 در هر زمان از ارتفاع
 در هر یک
 سبب
 معانی در
 اینها است
 فصلک النهار
 و هر ارتفاع از
 کوفه از برین
 که در وقت
 شدت جرم
 اینها است

ضلع و از دم در نظر و شاطر بعضه کو اکب بعضه اما نظر اندیش چون کو کو کرد
بکریج بکریج بیکه فیجج ابتدا از افراط معارض خوانند پس اگر پنج یا بیش
و اما باشد از اجماع خوانند اگر میان افات بیکه از کو اکب منجر باشد از
خلاف ان کوک خوانند و اگر میان کو اکب منجر باشد از این معارض خوانند
و اگر در میان ملو بیکه از کو اکب منجر باشد از این معارض گویند و چون در
و در فیجج دو کوک بیکه از اف و بیکه از ان و بیکه از ان باشد مثلاً و
شود از اندیش خوانند از برای آنکه میان اند و کوک بندس فلک باشد
و اگر بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در
در بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در
شلیب خوانند و اگر بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در
و معاً بل منبر از استقال خوانند و اگر بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در
باشم باشم با و از دم در بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در
و از اینها روشن شود که هر کوی که زاد و نشدین و در بیکه از ان و در بیکه از ان و در
خانیات بل معاً بل و از معارض پیش بود و جمله هشت نظر بود با بر هشت
و در اس و ذین با کو اکب الا مقدار نباشد و از انجا ساد کو کند و زهر

[illegible]

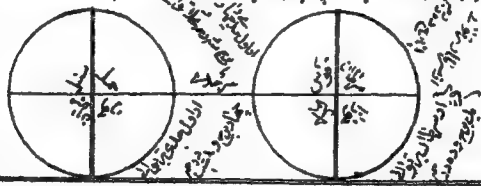

الاثران سندس بنویدها انکار بند کو کب انما بیسار دود نشوندانند
 دیگر که اگر چه در پیش از چهل هفت دهم و چهار دیش از بیست هفت دهم
 انما تاب و نشوند و هر دو جانب چون کو کب نوبه باشد بیکه انما بنظرها کو کب
 منصل است چو اصال نام شود و بکند و کوبند و صرفانک نظرها کو کب شکا
 جو ما را بر حاشیه غوم نویسد از جانب شک است بل بر هر دو که هر شجه که از
 نظر در وی افتد و انما اصال نام که خوانند نام ما را همچنانکه در روزها
 بیکه در آن نارنج متهم بود و بخوبی شمارگان از بر جوی هر چون رجعت ممکن است
 و اوج و حقیقت و لغزانی و شرف و موطام و انکاش را تا نوبت انما انما انما
 کو در بود بیکه انکشان کو کب باشد که هر دو در موضع باشند که بجهت طول

This page contains extensive marginalia in Persian script, written in a cursive style. The text is arranged in dense columns along the top, bottom, and sides of the central diagram. The script is highly stylized and appears to be a commentary or a continuation of the main text. The top margin contains several lines of text, while the bottom margin is particularly dense with multiple columns. The side margins also contain significant text, with some lines appearing to be written in a different hand or dialect.

فتابه دان موضع سافان و زمنا و بانشند و اند موضع بود از دو جانب
 سر سلطان سر جنگ که یکد هر دو از نقطه سر سلطان و از نقطه سر جنگ و منساوی
 باشند مثل یک در بیست و چهار درجه و یک ربع اسکا باشد چه بعد هر یک
 از سر سلطان یک ربع و ده درجه بود و از سر جنگ چهار ربع و بیست و چهار درجه بود اینرا
 نشان از منای و پوی خوانند تو م آنکه میان دو کوکبا باشد که هر دو در دو موضع
 باشند که خط منساو باشند اند موضع بود از دو جانب سر سلطان و سر میزان
 که یکد هر دو از نقطه ای سر سلطان و سر میزان منساو باشند مثل یک در بیست
 و چهار درجه بود و یک درجه و چو نیم بعد ایشان از نقطه سر سلطان بیست و چهار
 باشد و از نقطه سر میزان پنج ربع و ده درجه باشد و نشان از مطالع خوانند و نشان از طالع
 منساوات کلی نویسد باشد که کوکب متصل شود به کوکب برینیل نظر و نشان از طالع و بیست
 از انما ان اتصال نظر باطل شود بسبب جوع و یا بسبب طغی و یا بسبب اتصال
 کوکب که ان اتصال با بود و یا بسبب سیر او و ان باطل شدن از ان نکات خوانند و
 با بجز ان نکات نبیند چنانچه در این کتاب و مشاهد میگردانند ان شاء الله تعالی

بیست

بنویسند و ظالع ان بود که در انوقت از مشرق طلوع کند و طائران بگویم در
انوقت طائران مشرق و مغرب از ان زمان بود و چون اجتماع بنویسند و ان موضع
بود از طالع انتاب ما هر دو وقت قرار شد باشد و چون استقبال
هم بنویسند و ان بود و موضع انتاب بود و شب موضع ماه در وقت که
مقابل کند و انتاب حالات غم هم بعضی در جدول جدا گانه بعد از زمان جدا
نویسند بر هر نیمه دست چپ بعضی در خانهای طالع از جدول طائران
بنویسند بلون در یک حالت جدا گانه ماه بود با راس و با ذنب که در کدام
روز باشد و بعد چندان ساعتی در سپیدن ماه بدرجه مشرق درجه مهبوط
خود و باول درجه مهبوط انتاب بعضی طریقه عمر و بعد از ان شرف مهبوط
کواکب ابیان کنیم و حال طریقه عمر را بگوئیم و بعضی در سپیدن ماه بعد
الشعاع هم بنویسند و ان وقت بود که بعد ماه از انتاب پیش از اجتماع بلوای
درجه ابد و جدا گانه ماه بکشد بنویسند و چنان گویند که کید کوکبه محض
است که سیرا و معکوس است دوری و صد و چهل و چهار سال تمام کند
و برچید و زاده سال طلع کند و چنان کوکبه فلک پیدا و بیست و هشت سال
و خلاصه از این طریقه طائران بعضی اختیارات
چنین است که در این جدول نوشته شد
تا معلوم کرد

[illegible][illegible][illegible]

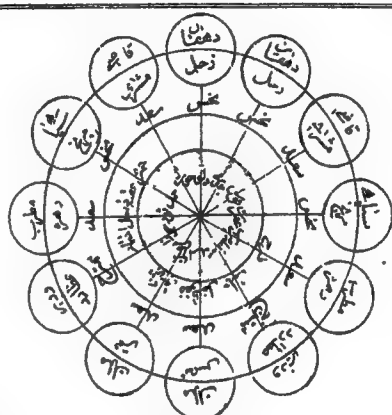
فصل فی اخراجی در ظهور و اختفاء و بیکر احوالات کواکب بدانکه ستارگان
علوی پیش از احرار چند روز در مغرب مخفی شوند بعد از غروب آفتاب بعد از
اخر از چند روز در مشرق ظاهر شوند پیش از طلوع آفتاب احرار ایشان در
میان اقام استقامت ایشان باشد مقابله ایشان با فتنات و مباحثه با مردم
تجربه آنکه اگر باشد در حوج ایشان روینا و در تلبیس ایشان باشد زهر و عذاب

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این

و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این

و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این
 و چون در این جدول از این که در این

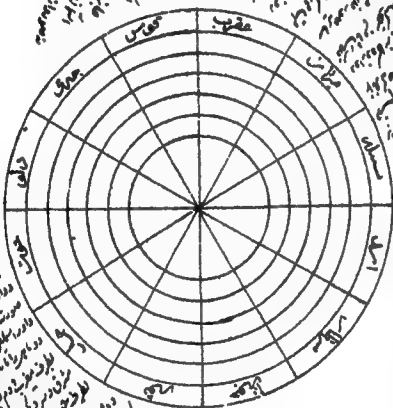
و هم از قوس میخ را بود و غنیمت هم از هر سر برج زهر را بود و غنیمت از قوس و
 از مشله خاک بهضم از شور و هم از سنبله و هم از سنبله دحل را بود و غنیمت هم
 مشه را بود که صاحب حوش را بر غنیمت از سنبله خوانند چنانچه دابین
 دابره و دابین جدول نموده شد و الله العالم بخلاف الامور

دعوات فای	مشله حلال	مشله سنبله	مشله حلال	مشله سنبله	مشله حلال
ج	ک	نیم جگر	نیم دهنه	نیم حلال	نیم حلال
و	م	نیم قوس	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال
ی	ع	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال
بج	ک	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال
بو	م	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال
ک	ع	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال
کج	ک	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال
کو	م	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال
ل	ع	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال	نیم حلال

چنانچه در این جدول از آنرا یافتیم چنین مریضی را باید فائزه فتم کند مریضی
دو در دو و نیم فتم اول صاحب آن بر ج دهند و فتم دوم بر صاحب

[illegible]

برخی که بعد از او بودند و تمام را صاحب برج دوازده گانه دهند

و این نهمین دفعه عشره خواستد چون گوئی نادیده دیگر در میری

وہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں ذکر کیا تھا۔ یہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں ذکر کیا تھا۔ یہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں ذکر کیا تھا۔

[illegible]

دشمن تو را زهره گرم و دونه دانه
کفایت دشمن تو را دانه است
و بفرخی مجید بعد اگر گویند
و در این عالم دانه است

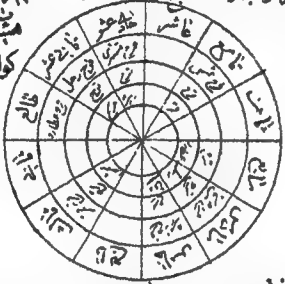
پس بازدم پس پنجم پس ششم پس هفتم و ضعیف پس هفده و از دم ششم
 که هم از بلند دم ساقط و بلند دانه خان چهار ربع باشد یک خاشر از طالع این ربع
 بود و اندک از طالع تا زایع این ربع مؤنث بود و این ربع صاعد بودند و مقابل ربع
 مذکورند که بود و مقابل ربع مؤنث مؤنث بود و مقابل صاعد مؤنث و از خانه
 طالع و هر چه نام او طاف بود مثل سیم و پنجم و هفتم و نهم و بازدم مذکور و آنچه
 او بخت بود مؤنث مثل دوم و چهارم و ششم و هشتم و دوازدهم چنانچه در جدول است

مرکز نبوت	احوال از آن	نظر به نانی	نظر به تقوید	احوال	امواج
مرکز طالع	وند	مذکور	ناظر	چهارم	اول
مرکز نانی	ناظر ند	مؤنث	ساقط		
مرکز ثالث	ناظر ند	مذکور	ناظر		
مرکز رابع	وند	مؤنث	ناظر	پنجم	دوم
مرکز خامس	ناظر ند	مذکور	ساقط		
مرکز شائش	ناظر ند	مؤنث	ساقط		
مرکز سابع	وند	مذکور	ناظر	ششم	سوم
مرکز ثامن	ناظر ند	مؤنث	ساقط		
مرکز نایع	ناظر ند	مذکور	ناظر		
مرکز عاش	وند	مؤنث	ناظر	هفتم	چهارم
مرکز غلی عز	ناظر ند	مذکور	خاطر		
مرکز نایع عشر	ناظر ند	مؤنث	ساقط		

فصل بیست و ششم در فرج و فرج کواکب و آنچه بدان ناند فرج خلد فارد هم
 طالع بود و فرج ششم در بازدم بود و فرج هفتم در ششم بود و فرج ششم در نهم بود

و فرج زهر و دینیم بود و فرج مظا از دوطالع بود و فرج قمر دسم بود و مقابل
 فرج نرج بود و افسر خوانند بودن کوکب نماید بر او و زون او را در دوش بکشند
 الا درین کوکب لیل از بر عکس خوانند هم چنین بودن کوکب اندک در و بیع ملک
 و خوانند ملک کوکب مؤنث در بیع مؤنث خانه مؤنث فو نه دیگر باشد شبیه

مبتدا از افرام
 کوکب سبعة
 کوز اند

فرج و جبر
 و افراح
 بدین

فصل در بیان و در حال نظر کوکب ثلثیت و سلب و نظر دو سوا
 ثلثیت تمام دو بنه و سلب و سیم دو بنه مقابل و بر بیع شمع اند مقابل تمام شمع
 و بر بیع نیم شمع و نظر و سیم با سوا و سلب شمع و ایشان با شمع
 و نظر شمع بخوسید باشد نظر و سیم با ایشان چنان باشد که مقدار
 و باشد با سوا تمام تو سوا باشد باشد با بخوس تمام شمع و سوا نظر با سوا
 و در نظر با سوا خوانند بر علویان در در بیع ایشان کوکب در در بیع ایشان کوکب

و جم سفلین هفت دگر پیش از کوکب هفت دگر بعد از کوکب و جم مرتب
هست دگر پیش و هشت دگر بعد جم اثناب در هر دو جای نازد دگر و جم من
در هر دو جای نازد دگر و جم و دس و بیست و جم و فم و کوکب که یکو
فاخر خواهد شد چون بحد جم و دس متصل شود و اتصال تمام آنکه بود که من
ایشان کفر ازین بر مهند و کوکب بود و چون کفر ازین بر جم آن کوکب بود از آن
دو که نظر خواهد کرد که جم او کفر باشد اتصال بجای نازد سید باشد چون از
نظر یکی زد و منصرف شوند و در جات اضطرار چون در جات اتصال باشد
فر چون بهیچ اتصال نکند که یکو که فاطر خواهد شود اما بعد اتصال نویسیده
باشد که بنده بعد از اتصال است که منصرف شده باشد و دیگر که آنکه خواهد
بید گویند خال السراسر است اگر دگر بی هیچ کوکب از کمال شکاف
فاخر نباشد اصلاً گویند و خیر السراسر است جدلاً لاجرام اینست

[illegible]

در مدلول آن کواکب از طبقات مردم از محل کوکب پیران
 و دهقانان و کوشش پیران و ادبایان و دانشمندان و مردمان و عساکران
 بهواریان و انما که کارها میکنند مشرک کوکب فضا و علماء و اشرف اصحاب
 مناصب از باب و امین و نهضان مرید کوکب از رکنان و اصل سلاح و غدا
 لشکر و شایان لادان و عیالان و در زمان و بنیت پیران اهل شرف و غنا
 بود و هم کوکب پادشاهان و بزرگان و ملوک و خاندانان و مروی و اشراف
 پیران و هم کوکب نان و غدا و نان و ادبایان و اهل عسکر و
 مسلمانان عساکر کوکب پیران خواجگان و بزرگان و اهل دیوان و علماء
 اکابر و عیالان و شاعران و بزرگان و عیالان باشد و کوکب سولان و پیران
 و صاحب خزان و مسافران و اطفال و عیالان و سبایان و بنکوان و بزرگان
 دلالت کند بر سن و سال و سیر کوکب و وسط و صغری و ان احکام
 مولود باشد و این را عطبه کوکب گویند و الله اعلم بالصواب

فصل در مدلول کواکب از طبقات مردم از محل کوکب پیران
 و دهقانان و کوشش پیران و ادبایان و دانشمندان و مردمان و عساکران
 بهواریان و انما که کارها میکنند مشرک کوکب فضا و علماء و اشرف اصحاب
 مناصب از باب و امین و نهضان مرید کوکب از رکنان و اصل سلاح و غدا
 لشکر و شایان لادان و عیالان و در زمان و بنیت پیران اهل شرف و غنا
 بود و هم کوکب پادشاهان و بزرگان و ملوک و خاندانان و مروی و اشراف
 پیران و هم کوکب نان و غدا و نان و ادبایان و اهل عسکر و
 مسلمانان عساکر کوکب پیران خواجگان و بزرگان و اهل دیوان و علماء
 اکابر و عیالان و شاعران و بزرگان و عیالان باشد و کوکب سولان و پیران
 و صاحب خزان و مسافران و اطفال و عیالان و سبایان و بنکوان و بزرگان
 دلالت کند بر سن و سال و سیر کوکب و وسط و صغری و ان احکام
 مولود باشد و این را عطبه کوکب گویند و الله اعلم بالصواب

کواکب	زحل	مشری	یهری	نفس	زهر	عطارد	قمر
کوکب	مال	مال	مال	مال	مال	مال	مال
عطیه	مال	مال	مال	مال	مال	مال	مال
و سلی	مال	مال	مال	مال	مال	مال	مال
عطیه	مال	مال	مال	مال	مال	مال	مال
مشری	مال	مال	مال	مال	مال	مال	مال
عطیه	مال	مال	مال	مال	مال	مال	مال

و بدانکه هر کجای از این کواکب مبارکه دلائل کند بر سینه دلون شکی و
طبی و جوهری و اعضا و غیر چنانچه در این جدول است

[illegible]

فصل بیست و نهم در احوال روزها چون مقرر شد و بگویش و بشماره و
شماره باشد پس اگر انصاف بشکری و از بری منقلب گردد و خرید و فروش
نیک و نواز برچوبان و حواله بندگان و امانت دادن و نماند بود و
از بیخ و جسدین سفر و شرک و تزیین و او اگر انصاف بزم و نواز بری منقلب
نویزد و پوشید و امانت از بری و جسدین تزیین و شرک و او از برچوبان
الاحقر و محکم و نواز از خواستگار اگر ناظر بخوس بود بنظر دشمن

[illegible]

